

DOMOVINA

Upravištvo „Domovine“ v Ljubljani, Knaflava ulica 5

Uredništvo „Domovine“, Knaflava ulica 5/II., telefon 3122 do 3126

Izhaja vsak četrtek

Naročnina za tuzemstvo: četrletno 9 Din, polletno 18 Din, letočno 36 Din; za inozemstvo razen Amerike: četrletno 12 Din, polletno 24 Din, letočno 48 Din; Amerika letno 1 dolar. — Račun poštne hranilnice, podružnice v Ljubljani, št. 10.711.

Zdravstveni pouk po deželi

Društva naj bi imela pri svojih prireditvah vedno tudi na programu po eno zdravstveno predavanje

Splošno je ukoreninjeno mnenje, da je življenje na kmetih zdravo, v mestih pa nezdravo. To naziranje pa že dolgo več ne drži. Zdravstvene uredbe v velikih mestih prav dobro odtehtajo različne zdravstvene kvare, ki jim je izpostavljen meščan. Poleg tega pa pride pouk o zdravju v mestih vse bolj do veljave. Zato je skrajni čas, da pričnemo tudi na kmetih s praktičnim poukom o higijeni, kakor pravimo nauku o ohranitvi zdravja.

Ljudje vseh starosti umirajo na kmetih za boleznimi, ki bi se jih mogli obvarovati, če bi bili o njih poučeni. Poleg tega pa ni podoželje že dolgo več le bivališče kmetov, temveč so med njimi naseljeni industrijski delavci. Z industrijo pa je prodrlo iz mest tudi mnogo škodljivih okoliščin na kmete. Velemeštna prosvetljenost je zajela tudi kmeta in kvarno vpliva nanj duševno in telesno. Novo ogromno polje se je odprlo za javne delavce: **Zdravstveni pouk na kmetih.**

Takšen pouk je seveda na kmetih vedno težavnejši kakor v mestu. Meščan je dojemljiv za novosti in je ves pod vplivom napredka znanosti in tehnike. Vaščan pa je bolj navdušen za staro, saj je pri sebi prepričan, da je prastara modrost tudi v zdravstvenih rečeh boljša od nove, ki jo hvali gospoda. Nekaj je gotovo na tem resnice. Pri zdravstvenem pouku na kmetih je treba zato

skrbno čuvati to zdravo jedro, mnogokdaj bo celo treba vse sile zastaviti, da se to jedro ohrani. Tako se dá najlaže dobiti zaupanje in umevanje med kmetskim prebivalstvom.

Nevednost v najnavadnejših zdravstvenih vprašanjih je med narodom še vedno prav ogromna. Mnogo ogroženih življenj se bo dalo rešiti, mnogo bolnikov ozdraviti, če bomo prenesli zdravstveni pouk v pripravi obliki na kmete. V pripravi obliki pravim, ker se pogosto dogaja, da predvajajo zdravstveni predavatelji take filme na kmetih, ki so namenjeni za mestne razmere. Mnogo zdravstvenih predavanj sem že slišal na kmetih, toda le malo jih je bilo v skladu s kmetsko miselnostjo in doseglo svoj namen.

Treba bi bilo povsem na poljudni podlagi organizirati tečaje za take predavatelje, kjer bi se le-ti šele naučili, kako je treba kmetu dati zdravstvenega pouka. Pa bo kdo rekel: »Poljudne knjige izdajmo, da jih bo narodbral!« Knjiga nikoli ne doseže tistega, kar živa beseda. Za knjige tudi ni denarja, posebno tam ne, kjer je pouk najbolj potreben. Složnega sodelovanja bo treba tudi v tem pravcu in bi bilo zelo koristno prosvetno delo, če bi sokolska društva, kmetska prosveta in tudi gasilna društva vzela v program svojih veselic in javnih nastopov vedno tudi zdravstvena predavanja. Neuki ljudje so namreč silno hvaležni za vsako besedo.

ške posestnike in bi lahko zbrala potrebni fond za odškodnine, ki bi jih bilo plačati po toči prizadetim gospodarjem. Vse odškodovanje naj bi se vršilo na najenostavnejši način.

Namesto da daje država v posameznih primerih podpore, kakor so sedaj običajne, naj se po prizadetih krajih dožene po občinskih komisijah, katerim je pritegniti državne zastopnike, višina škode in odškodnine, ki jo imajo dobiti posamezne stranke in naj se tako ocenjena odškodnina izplača iz nabranega fonda. Predvsem pa bi bilo dognati višino vsakoletnih davčnih prispevkov, namenjenih za zbiranje fonda za izplačevanje potrebnih odškodnin po toči. O nabranem fondu in o izplačilih je voditi posebne račune pri davčnih uradih in pri centrali.

Ako bi se za vso državo ali vsaj za posamezne banovine uvedlo tako enostavno zavarovanje, bi bilo najbolj ustrezno prizadetim gospodarjem, ker bi bili na ta način po možnosti rešeni nesreče, v katero so prišli zaradi toče.

Z odpisovanjem državnega davka od zemljišč, za kar danes v takih primerih navadno prosimo, je pa premalo pomagano. Res, da se danes tudi davki težko plačujejo, vendar je zavarovanje in plačevanje zavarovalnin edina pot, da se varujejo naši kmetovalci večjih nesreč in izgub, v katera lahko zaidejo zaradi škode po toči.

Poškodbam po toči so izpostavljeni vsi zemljiški pridelki. Izmed poljskih pridelkov trpijo najbolj žita in sploh semenske rastline, najmanj pa travniki. Največjo škodo pa trpijo po toči sadni vitovi in vinogradi, katerim se pozna škoda tudi po več let. Po točnatih krajih, kakor so naši, bi morali biti sploh vsi kmetovalci prav tako zavarovani proti toči kakor proti požaru, kajti tudi tukaj moramo vsi prispevati, da se poravnata škoda, ki jo trpijo posamezniki po geslu »vsi za enega, eden za vse«.

Naši rojaki iz Amerike pridejo na kongres

Svojo staro domovino obišče večja skupina naših rojakov iz Amerike, ki jim bo ob prihodu 27. t. m. prirejen na jeseniški postaji slovesen sprejem. Prav tako bodo rojaki slovesno sprejeti v Ljubljani, kjer se bo še istega dne, 27. t. m., otvoril izseljenski kongres, ki se bo nadaljeval v Zagrebu, a v Beogradu se bo končal.

Druga skupina naših ameriških rojakov bo dospela 29. t. m. zjutraj na Jesenice in se javnost prav tako poziva na prisrčen sprejem.

Izseljenske organizacije vabijo ves narod, da prisrčno pozdravi naše rojake ne glede na nekdanjo strankarsko pripadnost. Rojaki naj bodo prepričani, da je naše ujedinjenje dejstvo in da smo vsi ponosni na svojo kraljevino Jugoslavijo.

Ti vtisi bodo našim dragim bratom in sestram, ki so zapustili staro domovino zaradi tedanjih hudih razmer, dali morda misli in načrt, da bi se sedaj, ko vladajo v Ameriki tako slabe razmere, s svojimi prihranki in izkušnjami vrnili rajši v domovino in tu ustanavljali nova podjetja za izdelovanje takega blaga, ki ga moramo sedaj še uvažati iz inozemstva. Na izseljenskem kongresu bo treba razpravljati o izboljšanju našega gospodarstva, da bi rešili one naše rojake, ki živijo sedaj v Ameriki brez dohodkov od svojih s hudim delom zasluženih prihrankov. Teh prihrankov bo prej ali slej konec in potem bo sledilo splošno osiromašenje naših ljudi bivaajočih v Ameriki.

Eden za vse, vsi za enega

Ogromna je škoda, ki jo prizadeva toča našim kmetovalcem. Tudi letos je povzročila po raznih krajih že mnogo zla. Težko prizadeti gospodarji obupno gledajo na uničene sadove svojega dela in truda in prosijo pomoči pri državi in banovini.

Ta vremenska nadloga se pojavlja leto za letom, zdaj v tem, zdaj v drugem kraju, tako da nismo nikjer varni pred njo. Žal, da nimamo proti njej nobene prave pomoči in da smo izročeni na milost in nemilost tej šibi božji. Zgol arečen slučaj je, če nas ne zadene ta vremenska uima.

Edino v zavarovanju iščemo lahko po geslu »eden za vse in vsi za enega« potrebno pomoč. Žal pa, da je to zavarovanje po zavarovalnih družbah premalo uvedeno, deloma zaradi premalega zaupanja do takih zavodov, deloma zaradi visokih premij, ki jih moramo plačevati, kar pride v današnji krizi dvakrat bolj v poštev.

Mnogo se je že pisalo in priporočalo, da bi vzela vse to zavarovanje država v svoje roke, kar bi bila še najboljša rešitev celotnega vprašanja. Država naj bi z davki vred pobirala potrebno zavarovalnino. Na ta način bi zajela vse zemlji-

Obramba proti svržu v kruhu

Ta napaka se kaj rada pojavi v kruhu posebno poleti, in to zlasti tam, kjer nimajo na razpolago hladne shrambe.

Pri peki kruha porablamo kvas, ki je lahko domač ali tvorniški izdelek. Vzhajanje testa povzročijo drobne rastlinice, glivice kvasovke, ki jih vmesimo v testo, kjer začnejo pri ugodni toploti s svojim delovanjem in pretvorijo del sladkorja v moki v alkohol in ogljikov dvokis. Ogljikov dvokis je plin, ki se nabira v testu v brezštevilnih luknjicah, kar ima za posledico, da testo narase ali kakor pravimo, kipne. V vročini krušne peči izhlapi alkohol in se kruh še bolj dvigne, obenem se uničijo tudi glivice kvasovke. V naši moki so pa večkrat tudi take glivice, ki povzročajo svržavost. Ta krušja bolezen se kaže v vlačljivosti in sladkobnosti kruha. Povzročitelji svržavosti imajo obliko trdoživih trosov, ki jih niti visoka vročina ne uniči. Če ni v kruhu nikake kisline in ga poleg tega hranimo v topli shrambi, začne ta vrsta glivic svoje delo. Krušna sredica se zmeheča, postane vlačljiva in dobi zoprno sladek okus.

Neznana je ta napaka v krajih, kjer zakvasijo kruh z domačim kvasom ali z vinskimi drožicami. Domač kvas je testo od prejšnje peke, ki

mo ga pustili vzhajati in nato posušili na zraku. Mlečnokislinske glivice, ki padejo iz zraka, tvorijo v njem mlečno kislino. Zadostuje že 0,3 % mlečne kisline, da izostane slaščičavost. Zato je dobra obramba proti svržu, če vnesimo v testo nekaj kislega mleka. Vinske drožice napravimo v jeseni. Proseno ali koruzno moko zamesimo z vinskimi ali sadnim moštom, in sicer takrat, ko se nahaja v najbolj burnem kipenju. Iz tega testa

napravimo male okrogle hlebčke, ki jih posušimo na zraku. Suhe ohranimo na suhem, zračnem prostoru in jih poleti rabimo za kvašenje krušnega testa. Tak kruh je okusen in se dobro drži. Če rabimo domač kvas ali vinske drožice, moramo postaviti kvas nekaj ur prej kakor običajno.

Ker pokvari svrž v poletnih dneh toliko kruha, bi bilo dobro, da se oprimejo naše gospodinje gorenjih navodil.

Strašna katastrofa francoskega parnika

Blizu 400 izletnikov je našlo smrt v morskih valovih — Več družin iz Nantesa je utonilo do zadnjega člana

Od potopa «Titanica», angleškega pomorskega orjaka, ki je na svoji prvi vožnji preko Oceana l. 1912. trčil v ledeno goro in se potopil, ni bilo zabeležiti nobene tako velike nesreče, kakršna je nedeljska katastrofa malega izletniškega parnika «St. Philiberta» pri Nantesu. Pri uvozu ob izlivu Loire, komaj sto metrov pred svetilnikom pri Saint Gildasu, se je parnik potopil z vsem, kar je bilo na njem. Le sedem do osem potnikov je bilo rešenih. Utonilo je blizu 400 oseb.

V nedeljo je socialistična konzumna zadruga v Nantesu priredila izlet s parnikom na bližnji otok Marmoutiers. Spored je napovedoval izletnikom veselo zabavo in ni nihče mislil, da se bo izlet, ki so se ga udeležili po večini delavci, obrtniki in mali trgovci iz Nantesa, končal tako žalostno.

Z godbo na čelu so se podali izletniki na ljubki, 32 metrov dolgi in šest metrov široki, belo pobarvani parnik. Potovanje do otoka je poteklo mirno brez vsakih nezgod in v najlepšem razpoloženju. Sele proti koncu potovanja je nastal vihar, ki je začel parnik močno zibati, tako da se je nekaterih polotila morska bolezen.

Ko so se sredi popoldneva na otoku zopet vkrcali za povratek v Nantes, so se mnogi zbalii vožnje po razburkanem morju in le okrog 400 oseb se je zopet podalo na parnik in tako nastopilo svojo vožnjo v smrt.

Po enourni vožnji je prispel parnik v skalnato ožino pri Chatelieru, ki je zaradi močnega toka za paroplovbo zelo nevarna. Vihar je postal vedno močnejši. Voda je začela pljuskati preko krova. Izletniki, ki niso bili pripravljeni na tako viharo vožnjo, so se skoro vsi zatekli v kabine. Tam pa ni bilo prostora za vse. Zato so

se delno zopet vrnili na krov in se zbrali na desni strani parnika, kjer so bili vsaj nekoliko zavarovani pred viharjem in valovi. Zaradi nenakomerne obremenitve pa se je začel parnik nagibal in kmalu nato je prišlo do katastrofe. Dva, trije ogromni valovi so pljusknili preko krova in voda je začela vdirati v notranjost. V naslednjem trenutku je sledil nov izredno močan sunek, kakor gora velik val se je zvrnil preko malega parnika, ki se je nagnil tako zelo, da so se jambori dotaknili vodne gladine. Še enkrat se je parnik vzravnal, nato pa se je kakor orehova lupina obrnil in izginil pod vodo.

Potnike, ki so bili na krovu, je val odnesel daleč v morje. Vsi ostali, ki so bili v kabinah, so se s parnikom vred pogrezni na dno morja.

Nesreča se je zgodila tako naglo, da je le nekaj izletnikov doseglo reševalne pasove, dočim je edini reševalni čoln odnesla voda. Po kratki smrtni borbi so se brodolomci potopili drug za drugim. S svetilnika pri Saint Gildasu so nesrečo sicer opazili, vendar pa je bila vsaka pomoč izključena. Vse, kar je mogel čuvaj svetilnika storiti, je bilo to, da je takoj obvestil o nesreči pristaniška oblastva v Saint Nazairu.

Z vso naglico so takoj poslali na pomoč dva vlačilca, dočim je pristaniška stražna ladja kmalu sledila. Ure in ure so krožili parniki na kraju nesreče, toda vsaka pomoč je bila zaman. Vlačilec «Pornic» je mogel rešiti samo enega potnika, Avstrijca Jellineka, ki se je oprijel nekega bruna in se tako držal nekaj časa še na površju. Razen njega je ta parnik potegnil iz vode samo še tri ženska trupla. Drugi vlačilec «Glazic» se je vrnil prazen. Stražna ladja je imela več sreče. Rešila je šest ponesrečencev in našla truplo mladega dekleta. Ker je bilo truplo še toplo, so ure

in ure poskušali, z umetnim dihanjem spraviti življenje v mladenko, toda ves trud je bil zaman.

Ob jutranjem svitu so poslali zopet nove parnike na kraj nesreče, vendar pa so našli le nekaj trupel. Rešence so morali prepeljati v bolnico, ker so vsi od prestanega strahu oboleli na živcih.

Ko so enega rešencev vprašali, ali naj obvesto o njegovi nezgodi njegovo rodbino, je žalostno odvrnil: «Ni treba, zakaj moja žena, moja mati in moja hčerka leže na dnu morja». Drugi rešeneec, neki tovarnar iz Nantesa, je pripovedoval, da se mu je kot izbornemu plavalcu posrečilo držati svojo ženo nad pol ure nad vodo. Naposled pa so mu moči opešale in moral je ženo izpustiti in gledati, kako se je pred njegovimi očmi potopila. Že pred izletom so ga obhajale zle slutnje in se ni nameraval udeležiti izleta. Šel pa je naposled na prigovarjanje svoje žene, ki pač ni slutila, da pomeni ta izlet zanjo smrt.

Velika žalost viada v mestu Nantesu, kjer so doma skoro vsi izletniki. Mnoge trgovine so zaprte in na vratih so nabita oznanila: «Zaradi smrtnih nesreč pri katastrofi na Loire zaprto.» Izumrle so cele družine. Nekaj trgovcev se je potopil z ženo, obema otrokoma in obema svakinjama. Vsi voditelji konzumnega društva so našli pri nesreči smrt.

«Agencija Havas» objavlja listo žrtev nesreče. Lista navaja 368 imen, med njimi je mnogo štiri- do petčlanskih družin. Skoro vsi so iz Nantesa in ni med njima nobenega inozemca. Izmed 110 delavcev tovarne Batignol sta ostala živa samo dva, 33 nameščencev konzumnega društva je med mrtvimi.

Politični pregled

Avstrija se že nekaj časa bori s težavami gospodarskega in političnega značaja. Plačilne težkoče velike dunajske banke Kreditnega zavoda so avstrijsko javnost posebno razburile.

Vprašanje rešitve velikega denarnega zavoda, katerega polom bi pomenil za avstrijsko gospodarstvo celo vrsto nesreč, je sicer ugodno rešeno s pomočjo vlade. Način pa, kako se je spravil Kreditni zavod zopet na noge, ni bil všeč avstrijskim agrarcem. Zlasti jim ne ugaja način jamstva za inozemske dolgove Kreditnega zavoda. Agrarci so zato stopili iz vlade, nakar

je podala celotna dr. Enderjeva vlada ostavko.

Sotešča n:

Izgubljena sreča

Povest iz vaškega življenja.

Pri Rožancu na Potoku so praznovali zmago. «Julka je vzela noč», je prinesla Urša od soseda. Najlepšo kračo je obljubila sv. Antonu, ako je ne bo več na Razorje.

«Sam Bog vé, kaj jo je odgnalo», je ugibala Tinca. «Pa ne pismo na gospoda kaplana?»

«Aha, gospod jo je prijel», se je Rožanka posmehovala. «Prav to jo je ugnalo.»

«Sram jo je, ker je bila kaznovana. Pa še iz družbe pojde kakor suba pleva iz pšenice. Pri sestanku smo se že menili...»

«Bolj mi je všeč kakor nova obleka. Prav ob pravem času smo se je iznebili. V zahvalo bom dala za mašo.»

Tudi Rožancu je ugajalo, ker mu Julka ne bo več delala napotja. «Zdaj se bomo pa že pogovorili», si je mislil in poklical Brezarja na razgovor. Videl ni več nikake ovire, vse je kazalo, da se bo gladko izteklo.

Brezar ni vedel, da jo je Julka pobrisala. Stare ljudi ne zanima, kaj se dogaja med mladino. Ko mu je povedal Rožanc, tedaj je od veselja poskočil. «Matija, samo jaz sem jo odgnal», se je pobahal. «Jaz sem ji stopil na prste.»

«Kaj pa Ivan reče?» je zanimalo Rožanko.

«Nekam kisló se drži, pa ne more pomagati.»

«Eh, jo bo že pozabil», je menil Rožanc. «Saj ni sama na svetu.»

«Še berači so dandanes ošabni», se je zgrajala nalašč, da bi jo še bolj očrnila. «Menda jo je kar na tihem popihala...»

«Naj le gre, kamor hoče.» Brezar je hitro natočil sadjevca, ki mu ga je prinesel Rožanc in sedel zraven njega. Ženi in hčeri pa je namignil, naj gresta iz hiše.

«Kaj pa sedaj, ali se bo dalo kaj napraviti?» je omenil, ko sta bila sama. «Dajmo no poizkusiti.»

«Saj veš, da bi rad... Ne misli, da bom snedel besedo...»

«Jaz tudi ne, Miha. Boš videl: Tinca bo nevesta, da ji ne bo enake. Kar si boš izgovoril, boš dobil pošteno in pravočasno. Po vrhu pa še vsako leto nekaj za nameček.»

«Kak priboljšek sem si pa pač zaslužil. Dolga pa nimam, gospodarstvo je dobro urejeno.»

«No, pa pridita med tednom ali vsaj v nedeljo. Drugi teden že lahko napravimo pisma in naročimo oklice.»

Rožanc ni dvomil, da se zdaj ne bo obneslo. V duhu je že nakupil balo in pripravil doto. Takega ženitovanja še ni bilo na Potoku! Tukaj bo izključeno vsako obiranje in opravljanje. Vsa okolica bo pomnila, kdaj se je možila Rožančeva edinka.

Brezarja je čakalo zopet hudo delo: vpreči sina v zakonski jarem. Ivan je bil silno potr, zato ni bilo tako lahko začeti. Odkar je izginila

Julka, ni pokazal veselega obraza. Oče je resno ugibal, na kateri strani bi se mu približal.

Najprej mu je skušal raniti ponos, češ, da ga je deklina iz bajte osramotila. Tako mu bo morda ohladil ljubezen in pogasil spomine. Če le količkaj drži na svojo čast, jo bo zavrgel in pozabil.

Zato mu je omenil nekega večera: «Včasih so se fantje izneverili dekletom, zdaj je pa narobe...»

Ivana je zadelo, vendar ni hotel odgovoriti. Oče pa je nadaljeval: «Prav grdo te je potegnila. Prste bi bila lahko oblizala za tako kmetijo...»

«Saj je niste marali», mu je hitro oponesel.

«No, si jo pa ti. Zmerom samo Julka, Julka! Kaj imaš zdaj od tega? Še toliko ji nisi bil vreden, da bi se bila poslovila od tebe!»

Starcu se je posrečilo, Ivan se je vznejevoljil. Res je odšla, kakor bi se ne bila nikdar poznala. Pa ne ve, kdaj se ji je zameril.

«Tinca bi ne bila kaj takega storila. Rožančeva Tinca s tisočaki! Več kakor drugod smeti ima Rožanc denarja.»

«Vem, je hladno odvrnil.

«Veš, pa ga ne maraš...»

«Počakajte, da nekoliko pozabim...»

«Ivan, Rožanc ne bo čakal...»

«Kakor hoče.»

Brezar jo je zopet mahal k Rožancu. Šel mu je povedat, da je sina naposled vendarle omajal. «Zdaj je naš», je pretiraval. «Nisem mu prej odnehal.»

Sestava nove avstrijske vlade najbrže ne bo prav lahka.

Rumunska politika bo kljub nedavno se razširjajočim vestem o uvedbi diktature ostala najbrže neizpremenjena. Po seji parlamenta v ponedeljek so imeli poslanci vladne skupine posvetovanje, na katerem je

ministrski predsednik Jorga poudarjal, da hoče delati s parlamentom,

in sicer v duhu najmodernejšega parlamentarizma. Če bo vlada videla, da parlament kak njen predlog odklanja, ga bo nemudno umaknila.

Španija se še ni umirila. Kakor poroča AA, so se v Pampeluni

vršile prvič po revoluciji velike manifestacije za kralja.

Obhoda se je udeležila velika množica ljudi, ki so izjavljali, da so pripravljene boriti se proti republiki. Po demonstracijah je prišlo do velikih nemirov, pri katerih je bilo ranjenih 20 oseb.

V francoskem parlamentu je 16. t. m. prečital ministrski predsednik Laval

poslanico novega francoskega predsednika Doumerja,

ki naglašja, da bo kot predsednik republike služil predvsem koristim domovine in naroda in da bo nepristranski sodnik. V spomenici se bavi Doumer tudi z gospodarskim položajem in poudarja, da gospodarski zastoj, ki se vedno bolj občuti v Franciji, ni toliko posledica notranjepolitičnih razmer, kolikor posledica splošne gospodarske krize evropskih držav.

GOSPODARSTVO

Kmetijski pouk

TEČNOST LETOŠNJEGA SENA.

Kakor vsako leto bo tudi letos vrednost spravljene sene z naših travnikov zelo različna, ne le po količini, ampak prav posebno tudi po svoji kakovosti. Kdor je po ugodnih legah izrabil čas lepega vremena v zadnjem tednu meseca maja, je najbolj pogodil. V teh solnčnih dnevih se je seno lepo posušilo in spravilo v najboljše kakovosti. Ta košnja ni bila prezgodnja, kakor menijo mnogi gospodarji. Zadosti je bilo, da so stopile glavne trave v razcvetje. Vsako odlaganje košnje

v tem času, če je vreme ugodno, bi bilo napačno. Ni treba, da se trave popolnoma razcveto, kajti v tem času se cvetni prašniki tudi že razkade in gre na ta način mnogo redilnih snovi v izgubo. Pravilo bodi zaradi tega, da je pričetni s košnjo, kakor hitro se ob ugodnem vremenu razvije pri glavnih travah latje (klasje). Po nekaterih krajih velja razvoj latja pri pasji travi za odločilno, drugod zopet pri travniški bilnici itd. Vse to se ravna po krajevnih legah in po sestavi ruše. Na noben način pa ni ob ugodnem vremenu čakati dotlej, da je ves travnik v polnem cvetju, ker nam prično v tem času zgodnejše trave tudi že zoreti in se s tem znižavati tečnost sena. V višjih legah je kajpada košnja nekoliko pozneje.

Najlaže pogodi pravi čas košnje mali posestnik, kateremu je tudi najbolj priporočati, naj ne odlašja s košnjo in ne čaka do kresa, če je koncem maja tako lepo vreme, kakor je bilo letos. Pozna košnja daje manj tečno seno in manj otave. V splošnem bo treba pri nas košnjo pospešiti, da bo več uspeha pri krmljenju živine. Res je, da se z zgodnjo košnjo nekaj manj nakosi, ali zato je tečnost krme toliko večja. In ta je bolj odločilna.

Na dobroto sena pa ne vpliva samo zgodnja košnja, ampak tudi to, ali je bilo travniku kaj gnojeno ali ne. Z gnojenjem se poveča tečnost krme. Zato je polagati vso važnost tudi na gnojenje travnikov, posebno pri naših maloposestni-

ških razmerah, če hočemo pri naši živinoreji kaj več doseči. Nikjer se umetna gnojila tako ne izplačajo kakor na travnikih in pri krmskih rastlinah. Tukaj imamo najlepšo priliko, storiti kaj več za napredek naše živinoreje, kajti zadostna in tečna krma je prvi pogoj za večje uspehe. To je treba tem bolj poudariti, ker nam manjka danes še obojega.

Kdor je svoje travnike gnožil in zgodaj kosil, je letos najbolje opravil, veliko bolje kakor tisti, ki ni nič gnožil in pozno kosil.

Tedenski tržni pregled

ZIVINA. Položaj neizpremenjeno slab. Cene se na zadnjih sejnih niso nikjer popravile.

ZITO. Na ljubljanski blagovni borzi so ponujali (za 100 kg; postavljeno na slovensko postajo): p š e n i c o, potisko po 267-50 do 270 Din; t u r š č i c o, baško, rešetano, po 155 do 157 Din 50 p, m o k o «0», banatsko, po 375 do 380 Din.

Cene tujemu denarju

Na zagrebški borzi smo dobili v v a l u t a h:

1 dolar za okrog 56 Din;

v d e v i z a h:

100 avstrijskih šilingov za 792-04 do 795-04 Din;

100 nemških mark za 1339 do 1342 Din;

Majdica že zna to.

Mala Majdica gre posebno rada sama nakupovati. Nedavno ji je hotel dati trgovec mesto Schichtovega Radiona nekaj bajč „prav tako dobrega“. Ali Majdica s tem ni zadovoljna, ker se ona že spozna v tej stvari. „Jaz in moja mamica jemljeva samo Schichtov Radion; nekaj boljšega sploh ne more biti“, odvrne ona trgovcu in vse žene v trgovini ji smehljajoč pritrdijo.

**SCHICHTOV
RADION
PERE SAM
IN VARUJE PERILO
ZAJAMČENO BREZ KLORA**

«S teboj naj bi bil prišel.» Rožanc ni bil zadovoljen z njegovim uspehom.

«Prosil me je, naj preložimo za toliko časa, da bo nekoliko pozabil...»

Rožanc je sumljivo zakašljajal. Tudi Urši ni bilo všeč in je dejala: «Ali je treba sploh žalovati za tako deklino?»

«Pljunil naj bi za njo», je potrdil Miha. Matija pa je dostavil: «Boga naj zahvali, da se je otresel te punce.»

«Saj mu ni dosti zanjo», je vedela Urša, ki je modrovala: «Spreti sta se morala, sprete. Zato se pa nista poslovila.»

Njeno mnenje je Brezarju nadvse ugajalo. Čez sina namreč ni rad zabavljaj, Julka je morala ostati zapeljivka. Tako ne bo mogla Tina očitati Ivanu nerodnosti, kadar bosta poročena.

Matija ni rad izgubljal časa s praznim pomenkovanjem. Šlo mu je za to, da pospeši ženitev. «Glej, da bo hitro», mu je prigovarjal.

«V teku meseca se bo moral odločiti», mu je zagotovil.

«Slab si, ako ga ne uženeš», je hujskala Rožanka.

«Bomo videli, kdo je gospodar pri hiši. Gorje mu, ako me bo razjezil! Za kmetijo naj se kar obriše pod nosom.»

«Moška beseda!» ga je Rožane pohvalil. «Le drži ga z obema rokama.»

Ivan ni šel nikamor od doma; sram ga je bilo, ker so se mu posmehovali. Zeljno je čakal pisma od Julke, da bi jim zavezal jezike. Pa ga

ni bilo od nikoder. Nihče ni vedel, kje se je nastanila.

Brezarju so odpovedale obljube in grožnje, ostala mu je le še zvijača. Nekega večera je namišljeno obolel. «Zdaj bo pa konec», se je zvijal in stokal. «Le pripravi se, da boš prevzel kmetijo.»

«Ali boste napravili oporoko?» se je ustrašil.

«E, kaj še! Na sodišče pojdeva, da ti zapišem. Nočem, da bi imeli sitnosti po moji smrti.»

«Pa pojdiva.» Sin je uprl roki v bok in čakal odločitve.

Namišljenemu bolniku se je pričelo zdravje naglo boljšati. «Poprej moram poznati prihodnjo gospodinjo», je popravil čez nekaj časa. «Čemu ti bo kmetija, ako nimaš veselja do ženitve?»

«Oče!» Ivan ga je očitajoče pogledal. «Ne vem, ali vam je res toliko na tem, da se oženim...»

«Predvsem moram vedeti, kje se boš oženil», mu je priznal resnico.

«Aha! V tem grmu tiči zajec...»

Starec mu je pihal na dušo. «Fant, včasih smo ponoči iskali zaklade, ti ga pa lahko podnevi izkoplješ. Pri Rožancu je staro bogastvo.»

Sin ni vedel, kaj bi mu odgovoril. «Oče,» je rekel po kratkem molku, «povejte mi, ali bi se Rožanc rad iznebil dekleta ali denarja...»

Očeta je ujezilo. Toliko se trudi in prizadeva, sin pa uganja šale. Prej je bila vsemu kriva Julka. Kam pa naj zdaj obesi krivdo? Zakaj je čakal tako mučno starost?

Rožanc je bil Brezarju vedno za petami. Vsak dan ga je vprašal, kdaj se bodo ženili. Tudi Urša ga je neprestano nadlegovala. Tina kar ni mogla dočakati odrešenja, tako željno je hrepenela po zakramentu svetega zakona. Oče in mati ji nista mogla napraviti drugega veselja, kakor da sta ji kupila venec, prstan in poročno obleko.

Ljudem ni ostalo skrito, da se Brezar in Rožanc pripravljata na bodoče sorodstvo. Izvedelo se je tudi, zakaj jo je pobrisal Sevčeva Julka. Nekateri so obsojali trdega očeta, ker je s tem onesrečil neizkušenega sina; mnogi pa so odobraval njegovo početje. Bodrili so Ivana, naj zagrabi, kar mu ponuja sreča. Vedno manj je bilo takih, ki so mu odsvetovali.

Za vročim poletjem je nastopila hladna jesen. Na Razorju so orali in sejali. Vmes so spravljali sadje in stiskali sadjevec, ponekod so namakali za žganje. Letina je bila prav dobra, vse je bogato obrodilo.

Brezar se je zibal v sladkem zadovoljstvu. Vse je bilo napolnjeno z obilnimi pridelki. «Letos bomo pa že pokazali, kaj imamo», je menil sam pri sebi. «Tina nam ne bo mogla oponašati, da je prišla na prazno.»

Ivan pa je bil čedalje bolj otožen. Poletje ga je skoro nekoliko razvedrilo, jesenska megla pa mu je zopet padla na mlado dušo. Julke ni nikomur več omenil, tudi drugi so jo že pozabili, kakor da je ni bilo nikdar na Razorju. Mladenič je bil vedno bolj zamišljen, nekaj mu je zopet grenilo mlado življenje. Sramežljivo je gledal v tla,

100 madžarskih pengov za 985-90 do 988-90 Din;
100 italijanskih lir za 294-63 do 296-63;
1 dolar za 56-28 do 56-48;
100 francoskih frankov za 220-23 do 222-23 Din;
100 češkoslovaških kron za 166-87 do 167-67 Din.
Vojna škoda se je trgovala po 404 do 406 Din,
investicijsko posojilo pa po 87 do 87-50 Din.

Sejmi

21. junija: Gornja Lendava, Moravče pri Kamniku, Velike Lašče, Peklo pri Poljčanah, Velika Loka, Šmarje pri Jelšah, Buče, Vremske gorce (kjer je običaj, se vrši sejem namesto na nedeljo v ponedeljek).

22. junija: Sevnica, Št. Jurij ob južni železnici (trg), Bučka.

23. junija: Metlika.

24. junija: Guštanj, Ljubno ob Savinji (le za živino), Ribnica pri Kočevju, Konjice, Škofja Loka, Dernovo, Št. Jurij pod Kumom, Laško, Višnja gora, Rovte, Sv. Lenart pri Mariobru, Murska Sobota, Črmošnjice, Mirna, Bohinjska Bistrica, Podsreda, Zetale.

27. junija: Beltinci, Struge, Radeče, Ponikva.

Kratke vesti

— Katere pasme kokoši so najboljše jajčarice. Zveza perutninarских zadrug v Velikem Bečkeru je priredila pred meseci tekmo o nesnosti posameznih pasem kokoši, ki se še ni končala. Dosedaj so se najbolj obnesle štajerske rjave kokoši.

DOPISI

GORENJI LOGATEC. Naš Sokol priredi v nedeljo 21. t. m. svoj javni letni nastop, združen z veliko ljudsko veselico. Začetek prireditve ob 4. in telovadbe ob pol 5. popoldne. Izkušnje telovadnih oddelkov bodo ob 1. popoldne. Sodelovala bo godba na pihala Sokola I. iz Ljubljane. Prijatelji sokolstva vljudno vabljeni!

POLJANE. V nedeljo 14. t. m. se je vršila v Poljanah prav lepa gasilska slavnost. Ta dan je bila blagoslovljena nova motorna brizgalna. Na prireditvi se je zbralo v Poljanah kaj lepo število tujih in domačih gasilcev in drugega ljud-

stva. Ob 10. uri je bil odhod v cerkev s škofje-loško godbo na čelu, za njo kumica gospa Marija Debeljakova, soproga poljanskega župana gospoda Debeljaka, in gasilske čete z župnim načelnikom g. Kavčičem iz Škofje Loke na čelu. Po maši se je izvršila blagoslovitev, ki ji je sledil pozdravni govor na funkcionarje in gasilce o pomenu gasilstva. Na koncu je pozdravil gasilce še župan g. Debeljak, bodreč in vzpodbujajoč jih k vztrajnosti. Svoj govor je zaključil z vzklikom na kralja in ves kraljevi dom, potem pa je godba zaigrala državno himno. Nato sta se vršila spreved z novo brizgalno skozi vas in defilacija. Po kosilu je bila vaja z novo brizgalno, ki se je v vsakem oziru obnesla. Vsa prireditve se je zaključila zvečer s prav dobro uspelo veselico, katere se je udeležilo mnogobrojno domače občinstvo in tudi tujci, posebno pa mladina.

ZAGORJE OB SAVI. (Smrtna kosa.) Zagorski zvonovi so se oglasili in javili, da je smrt zahtevala svojo žrtev. Bela žena je rešila hudih muk Magorševu Terezijo v starosti 52 let. Bodi ji ohranjen blag spomin!

MIRNA. Tudi pri nas se pridno gibljemo. Oživila je nova telovadnica z mladino, ki se pripravljajo za nastope v mirnskem okrožju. Prav priden je tudi dramski odsek Sokola, ki je za težkim začetnim »Vrtincem« lepo odigral v Sokolskem domu veseloigro »Babilon« v režiji brata Sancina. Posebno se je odrezal poleg br. režiserja tudi br. Daro Berce, ki kaže vrline spretnega igralca. Pa tudi vsi drugi so se prav potrudili, da so čim bolj točno podali svoje vloge. Pa še v jeseni kaj lepega!

VELIKA PIREŠICA. Prireditve Sokola v Veliki Pirešici v nedeljo 7. t. m. je bila zaradi dežja bolj slabo obiskana. Igralci so vsi izvrstno rešili svoje vloge in je dosegla igra velik uspeh. Igra se ponovi v nedeljo 21. t. m. ob 15. Bratje in sestre sosednjih društev in prijatelji Sokolstva, pridite na ta dan vsi v Veliko Pirešico!

BIZELJSKO. Tukajšnji Sokol priredi v nedeljo 21. t. m. redni letni javni nastop, pri katerem nastopijo vsi oddelki društva. Pred telovadbo bo obhod, ki bo manifestacija društvenega dela. Pri obhodu, na telovadišču kakor tudi pri prosti zabavi bo igrala godba iz Klajnce. Po izvršeni telovadbi bo prosta vrtna zabava v vseh Hönigsfeldovih prostorih z raznimi šaljivimi nastopi. Prosimo sosedna društva kakor tudi domačine, da nas v čim večjem številu obiščejo.

Gibanje stavbinskih delavcev

Po dolgih letih se je stavbinsko delavstvo prebudilo iz spanja in si ustanovilo pri Narodni strokovni zvezi v Ljubljani svoj odsek, ki se ne navadno lepo razvija, tako da šteje po trimesečnem trudu odbora že nad 800 članov. Delavstvo se zaveda, da ima moč le v skupnem nastopu in složnosti.

Dva shoda, ki sta se vršila v Ljubljani, in eden, ki se je vršil v Mostah, so pokazali, da se je delavstvo otreslo mlačnosti, ki je vladala v njegovih vrstah. Stavbinski delavci vedo, da je edino v narodni organizaciji prava pot, po kateri morajo stopati.

Stavbinsko delavstvo si je ustanovilo svoj prosvetni odsek, ki že pridno deluje. Ta odsek je dokaz, da tudi stavbinski delavec hrepeni po izobrazbi. Dne 5. julija priredi odsek svojo prvo veselico in ker je dobiček namenjen za nabavo glasbenih instrumentov, se stavbinsko delavstvo priporoča za obilen poset te veselice, ki se bo vršila v vseh prostorih restavracije Pavletič v Šiški.

DOMAČE NOVOSTI

OPOZORILO.

Cenjeni naročniki, ki so našli v zadnjih številkih priložene položnice, so bili s tem opozorjeni, da morajo za tekoče leto poravnati, eni celo, drugi pa ostanek naročnine. Ker je naročnina za »Domovino« itak malenkostna, naj jo vsak do t a k o j poravna brez odlašanja. Ne pustite se za male pare ponovno terjati od uprave.

Upravništvo »Domovine«.

* **Kraljevska rodbina na Bledu.** V nedeljo je prispela na Bled vsa kraljevska rodbina, ki bo ostala v dvorcu Suvoboru dalje časa. Njunj Veličanstvi kralj in kraljica sta se pripeljala popoldne iz Zagreba v avtomobilih in sta bila navdušeno pozdravljena povsod, kjer so ju spoznali. Kraljeviči so se pripeljali na Bled že dopoldne iz Splita z dvornim vlakom.

* **Koliko nas je v dravski banovini.** V noči med 31. marcem in 1. aprilom letos je štela dravska banovina v celoti 1.120.584 prebivalcev. Od tega je bilo 540.175 moškega, 580.409 ženskega

ljudi se je vedno bolj izogibal. Večkrat si je obrisal solzo, posebno takrat, kadar ni bilo nikogar v bližini.

Oče se ni več upal siliti ga k ženitvi. Bal se je, da s fantom ni vse v redu; ali je bolan ali pa se mu je zmešalo. Tudi sosedje so se čudili njegovemu vedenju.

Starec je bil popolnoma osamljen. Prej se je semintja porazgovoril z deklo, pa tudi ta se je nenadno izpremenila. Kadar je zvečer po opravljenem delu zlezla na zapeček, tedaj se je navadno zatopila v svojo pobožnost. Snela je s stene leseni molek, okrogle jagode so ji držale skozi prste, njene ustnice so se vidno premikale.

Zavidal jo je in si mislil na tihem: »Zakaj ni moja hči? Kako je pametna in pobožna! Jaz nisem bil tak v njenih letih.«

Nekega večera jo je zasačil, ko je na peči milo ihtela. Tiho je pristopil ter jo prijel za ramo. »Francka, ali si bolna?« ga je zaskrbelo.

Zakrila si je lice z dlanmi in mu ni odgovorila.

Brezar pa ni odnehal. Potegnil ji je roke z obraza in jo sočutno pogledal. »Kaj ti je vendar?« je hotel vedeti.

»Nič, je odvrnila komaj slišno,

»Čemu pa jokaš?«

»Zato, ker sem tako nesrečna...«

»Čudno. Dozdaj si bila vedno vesela... Nisi še tožila o nesreči...«

»Seveda nisem...«

»No, in sedaj?...«

»Oh, sedaj je drugače...«

»Govori, kaj imaš na srcu...«

»Ne morem, oče...«

»Morda ti pa lahko pomagam...«

»Ne morete... Ga ni na svetu...«

Starca je pričelo resno skrbeti. »Kadar ti bo dovolj hudo, boš že povedala«, je navidezno odnehal.

Franca je ponovno zaplakala.

Smilila se mu je, zato jo je hotel potolažiti. Začel je prav ljubeznivo kakor oče svojemu otroku: »Francka, ali naj grem po zdravnika? Morda ti preti nesreča ali nevarnost? Odkrij mi, kaj te je zadelo! Izpolnil ti bom slednjo željo.«

»Moral bi vam povedati, jo je genila očetova ljubeznivost, »a ne morem... Oh, kako sem nesrečna!«

Brezar se je zgrabil za glavo in vzdihnil: »Menda so prišli vsi križi v našo hišo. Ivan je tudi kakor kup nesreče...«

»Oba se bova pokorila«, je z mukom priznala.

»Kaaj?« Starcu se je pričelo jasiti. Čelo se mu je nabralo v gube. Komaj se je premagal, da je ni udaril.

Franca se je naslonila na peč, ni se ga upala več pogledati.

»Govori, kaj imata!« je osorno zahteval.

»O Bog!« je vzdihnila. »Vsaj ti mi pomagaj!«

»Mara zate!«

»Pri Bogu je milost!« ga je zavrnila.

»Pekel pa za grešnike«, jo je obsodil,

»Oh, kaj bo, kadar se pokažejo posledice!« Tako bolesten vzdih še ni nikdar prišel iz njene grla.

»A tako!« ji je zagrozil. »Potuhnjenka! Hlnavka!«

»Oče, odpustite! Izkušnjava me je zapeljala...«

»Molči!« Razjarjen je pograbil brezovo metlo in ji je nameril.

»Stojte!« Široko so se odprla vrata in Ivan je stopil pred očeta. »Mene udarite«, mu je nastavil hrbet. »Oba sva kriva...«

Očetu je odrevenela roka. Spustil je metlo in se zgrabil za glavo.

Ivan je pobral metlo in jo vrgel skozi okno. »Pustite jo«, se je zavzel za Franco. »Po toči zvoniti je prepozno...«

»Kje si bil pa poprej?« mu je presekalo besedo. »Oh, da se je moglo to zgoditi!«

»Sramota! Nad srečo si obupal. Tako si se umazal, da te nobena voda ne umije. Ves ugled si pognal od naše hiše.«

Sin je omahnil na klop, lice mu je obledelo. Na peči se je zvijala Franca v pojemajočem joku.

Očeta je premagalo sočutje. Hodil je nemiren po sobi in premišljal, ali naj bi udaril ali prizanesel. Naposled se je ustavil pred Razpelom, kjer je iskal utehe. Izreči pa ni mogel druge besede kakor: »Moj Bog, zakaj si me zapustil?«

(Dalje prihodnjič.)

spola. Inozemskih državljanov imamo 15.631. Po narodnosti je Jugoslovenov 1.091.814, Nemcev 21.208, Madžarov 3748. Po materinem jeziku je Slovencev 1.064.122, Srbohrvatov 17.725, Nemcev 26.654, Madžarov 7679. Po veroizpovedi jih je rimskokatoliške vere 1.087.916, pravoslavne 5307, evangeličanske 25.028 in židovske 761. Ostalo odpade na razne narodnosti, odnosno veroizpovedi. Letošnji popis prebivalstva je pokazal znatno številčno premoč ženskega spola nad moškim (nad 40.000), precejšnje število inozemcev in velik porast jugoslovenskega elementa. V splošnem pa moremo biti z izidom popisovanja zadovoljni, zlasti v narodnem pogledu.

* **Sokolski okrožni zlet v Konjicah.** Zletni odbor prosi vse, ki se nameravajo udeležiti okrožnega zleta 21. t. m. v Konjicah, naj prijavijo takoj število udeležencev za obed, ki stane 12 Din. Generalna direkcija državnih železnic je dovolila poseben vlak, ki vozi iz Konjic ob 20.50 in ima zvezo proti Mariboru in Celju. Kmetske sokolske čete naj pridejo z vozovi, okrašenimi z zelenjem in zastavicami v državnih barvah. Člani naj imajo vsi šajkače, napisni trak, znak in belo odprto srtačo s temnim telovnikom. Sodelovala bo tudi inženjerska podoficirska šola v Mariboru. To bo prvič v Konjicah, da nastopi Sokolstvo skupno z vojsko.

* **Sokolsko društvo Koprivnik** sporoča: Tiskarski škrat je pri objavi izžrebanih številčk naše loterije zmešal in preobrnil 3 devetice pri 954, 879 in 2040. Po ena številka od teh se mora glasiti takole: 354, 807 in 2049.

* **Zdravljenje potnikov in šoferjev pri OUZD.** Večkrat obolijo člani okrožnega urada za zavarovanje delavcev v Ljubljani na svojih službenih potovanjih (šoferji, potniki in podobni) izven področja okrožnega urada. Opozorjamo, da morajo taki člani vselej iskati potrebno zdravniško pomoč pri zdravniku onega okrožnega urada, v katerega območju se ob obolenju nahajajo. Da jim bo to mogoče, naj imajo s seboj potrdilo svojega delodajalca o zaposlenosti, s katerim se egitimirajo pri pristojnem okrožnem uradu, oziroma zdravniku. Če tuji okrožni urad, oziroma zdravnik ne bi hotel nuditi brezplačne pomoči, je zahtevati od njega, da to pismeno potrdi z navedbo razlogov. Člani, ki ne bi tako postopali, nimajo pravice do nobenih dajatev urada in tudi ne do povračila stroškov zdravljenja.

* **Zahvala Ljubljani iz Slovenskih goric.** Iz Jarenine smo prejeli: Šolska mladina iz Jarenine

Čar mladostne svežosti

naj struji iz Vaše kože in naj navduši Vas in Vašo okolico. Negujte Vašo kožo z Elida Favorit milom, da si prisvojite ta čar. Elida Favorit milo se obilno peni, diši decentno in fino. Vsled izdatnosti je posebno pripravno za vsakdanje negovanje kože.

ELIDA Favorit MILO

Ivan Albrecht:

Jeza usode

«Kaj želi vaša milost?» strupeno sikne Margit. V mesečini se njene oči kovinasto svetijo in Henrika Zechnerja strese mrz. Kakor da gleda v življenje splašenega mrtveca s seboj, se mu zdi, io že nastavi rog, da bi zaklical oba hlapca, ki ju je iz previdnosti vzela s seboj na neprijetno pot, toda ženska sikne:

«Kaj iščeš, junak? Ali se bojiš ženske?»

Valpta jezi cigankino roganje in roka ga zarsbi, vendar se premaga:

«Nikar ne jezika, ženska! Vesela bodi, da ti je usoda bolj naklonjena, kot si sama misliš.»

«Kaj te briga moja usoda?» je starka še vedno strupena.

«Mene nič,» mrmra valpet, «res prav čisto nič, toda moja glava mi je še vedno tolikanj ljuba, da rajši stoje gledam mesec ali sonce, kakor da bi z nosom leže podpiral zemljo.»

«Posebno izbrano ne govori,» pomisli Margit, «preveč oholo tudi ne — In poizveduje:

«Ste namenjeni k meni, gospod?»

«Če bi vedel, kdo si, bi ti morda lahko odgovoril, se izmakne valpet. Dasi se mu vidi starka znana, le ne more verjeti, da je res prava.

Starka nato:

«Ste že kdaj slišali o lepi Margit?»

Zechner se zgane:

«Si ti?»

«Jaz, se vzravna starka, strašna, koščena in v ponosu še odurnejša, kot se je videla valptu, dokler je čepela med vejevjem. Valptu je že na jeziku, da bi jo začel vabiti in miriti, pa ga še oplašči dvom:

«Vsaka sova se lahko razščeperi pred menoj, češ: Jaz sem Margit!»

«Če ne verjamete, zali gospod, Vam ne morem pomagati, vrže Margit glavo vznak in pripre oči. «Haha, odkod pa ste, vaša milost, da ne veste, kako razdeneta človeka bolečina in čas. Ali ne veste, da grof Jurij že trohni, medtem ko Margit še vedno gori za svojo osvetlo? Ta ogenj ne potrebuje lepote!»

«Tedad sem te srečal kakor nalašč, meni Zechner. «Vedi torej, da ti mogočna roka ponuja zaščito.»

«Meni — zaščito?» se smeje Margit. «Jaz ne iščem nobele zaščite! Če vam je življenje ljubo, se vrnite, odkoder ste prišli, vaša milost —»

«Ženska, ali si ob pamet!» vzkipi Henrik Zechner. «Poslušaj vsaj, da ti potem! Po življenju ti strežejo —»

«To vem sama in sem že zdavnaj občutila, morda celo prej, predno ste vi, dobri gospodič, ločili luno od solnce, se roga Margit, nato pa se začne zvijati in turbno nekaj ječati v jeziku, ki je valptu popolnoma tuj. Nekaj časa jo grajski gleda in ga že mika, da bi skočil in s silo ukrotil nedostopno starko, toda ciganka je hujša od mačke in pazi na vsak njegov vzgib. Kakor se Zechner količkaj zgane, se ciganka odmakne, da

mu končno ne preostane nič drugega, nego začeti spet zlepa:

«Margit, verjemi vendar; kajti jaz nisem služabnik grofa Herberta —»

«Potem ste pokorni grofu Lotarju,» obstane ciganka, «kajti stas in glas vas izdajata, da ste grajski.»

«Bodi, če že mora biti,» popušča valpet, «a ker že toliko veš, ti je bržčas tudi znano, kakšna razlika je med obema grofoma.»

«Razlika? Kakšna? Zgoraj in spodaj živi isto seme: Jurijev rod!»

Zechner spozna, da na ta način ne opravi ničesar.

«Ne misli samo na grofa,» tiplje, kje bi našel vsaj malce mehkebe v ciganki. Moj gospod ima soprogo. Blaga gospa je, težko ji je najti enako. Ko je izvedela, kakšna tajna se zgrinja nad grobom grofa Jurija, jo je zbolela krivica, ki so ti jo prizadejali. — Ženska si, Margit,» je spretno besedičil dalje in se čudil sam svoji besedni iznajdljivosti, «in boš laglje razumela blago gospo. Ženska vedno čuti z žensko —»

Margit je postala pozorna. Slika krotke gospe Agate je vstala pred njo. Ali živi več takih vdanih golobic po grajskih zidinah?

Bolj ko je Zechner govoril, bolj pozorno ga je Margit poslušala in se nazadnje celo zapletla z njim v razgovor, iz katerega je valpet zaznal mnogo podrobnosti, ki so mu bile dotlej še neznanne. Ali več ko je izvedel, bolj se mu je zdelo zagonetno in nepojmljivo ravnanje gospe Klare,

je pohitela v lepem številu na velesejem v Ljubljani pod vodstvom učitelja g. Kumpa in učiteljice gdč. Stranjšakove. Malčki so prekipevali veselja in navdušenja že pred izletom, kaj še le pozneje. Izostali so dva dni. To vam je pripovedovanje in kramljanje, kaj so vse videli in doživeli med vožnjo in v Ljubljani. V otroške duše se je globoko zarisal spomin na lepoto bele Ljubljane, ki jih bo spremljal in dvigal do hladnega groba. Predvsem občutimo prijetno dolžnost, poudariti tole: Uprava velesejma je šla z vso blagohotnostjo na roko daljnim šolskim izletnikom iz Slovenskih goric. Dodelila jim je brezplačno večjega voditelja in jim dovolila še razne udobnosti. Bodj ji tukaj izražena pristržna hvala. Tudi izven velesejma šta šolarje srečavali v Ljubljani in okolici povsod dobrodušna uslužnost in prijaznost.

* **Pred zanimivo tekmo kmetijske mladine.** V nedeljo 21. t. m. bo v Beričevem pri Ljubljani velika tekma koscev. Tekmo priredi Zveza kmetijskih fantov in deklet v Ljubljani. Tekmovali bodo na tej tekmi kmetijski fantje iz vse naše banovine. Bo to popolnoma svojevrstna prireditev, ki predvsem prikazuje kmetijsko delo v luči lepote in dostojanstvenosti. Po tekmi bo veselica. Vabljeni!

* **Pogoji za sprejem v pletarsko šolo v Ptuj.** Pletarstvo more nuditi kot domača obrt mnogim lep zaslužek, posebno takrat, ko kmetijsko delo počiva. S to obrtjo so pa dani življenjski pogoji tudi vsem onim osebam obojega spola, ki zaradi svoje pohablenosti ne morejo opravljati drugih poslov in je njih življenjski obstoj odvisen le od milosti svojcev, javnosti in občin. Pletarska šola v Ptuj ima predvsem namen, izvežbati praktično in teoretično v pletarstvu in vrboreji učence (učenke), ki uspešno dovrše osnovno šolo, in jih usposobiti za pletarske pomočnike. Po dovršeni dvoletni učni dobi jim pomaga tudi do zasluzka, ako ne bi mogli pletarstva izvrševati na svojih domovih. Šolsko leto se bo pričelo 1. septembra letos. V prvi letnik se bodo sprejemali učenci, ki so dovršili z dobrim uspehom osnovno šolo. Prijave se lahko izvrše pisмено in morajo vsebovati: krstni list, domovnico, odpustnico, odnosno zadnje šolsko izpričevalo, izjavo staršev (varuha), s katero se zavezujejo vzdrževati gojenca. Šoli je priključen internat, ki se nahaja v Dijaskem domu v Ptuj. Pridnim ubožnim učencem se bodo po možnosti izposlovala mesečne podpore. Vsi učenci pa prejmejo vse šolske po-

trebščine v šoli brezplačno. Prijave je vposlati najkasneje do 1. avgusta. Vsak prijaviteljec prejme pisмено rešitev. Podrobnejša pojasnila daje upraviteljstvo šole.

* **Zahvala ob povratku v Ameriko.** Prejeli smo: Ot priliki svojega povratka v Ameriko po francoski liniji z brzim parnikom «Ile de France» si štejemo v prijetno dolžnost, zahvaliti se vsem prijateljem in znancem v Lukavcih, ki so nam omogočili prijetno bivanje v stari domovini. Posebno pa se moramo zahvaliti tamburašem, ki so na predvečer našega odhoda pod vodstvom g. Ludovika Klemenčiča s prijetno podoknico omilili hudo slovo od domačega kraja. Najlepša hvala pa gre g. Lojzetu Jelenu in njegovim staršem, ki so nam vselej z veseljem nudili vse, kar smo potrebovali. Njegove ljubeznive besede ob slovesu nam bodo ostale vedno v prijetnem spominu. Tudi našim sorodnikom, ki so nas spremili do Ljubljane, najlepša hvala! Še enkrat kličemo vsem: Zbogom in na skorajšnje svidenje! Družina Marn Jože in Ana, Lukavci pri Križevcih.

* **Nekatere podružnice Kmetijske družbe so prejele srečke velike kmetijske efektne loterije v Vojniku.** Segajte po srečkah hitro, ker pozneje jih najbrž ne bo dobiti. Podružnice, ki jih niso prejele, jih lahko naročijo pri Kmetijski družbi v Ljubljani.

* **Beloglavi jastreb** je v bližini Kandrš pri Vačah padel pod strelom nekega kmečkega lovca, ki je veliko ptico, v Zasavju pač redkega gosta, zasledoval že več dni. Jastreb, ki je bržčas doletel iz balkanskih gora, je lep eksemplar in meri z razprostrtimi perotni 2'60 m.

* **Smrt rejčeka v mlaki.** V občini Ščavnici pri Gornji Radgoni sta posedovala skromno posestvo zakonca Orgolič Anton in Neža, ki sta se pred devetimi leti poročila. Njun zakon pa ni bil nič kaj srečen. Ločila sta se in začela živeti vsak zase kot revna dninarja. Ona je morala skrbeti za oba otroka, za osemletno hčerko Miciko in za šestletnega Tončka. Ker pa ju le ni mogla več preživljati, so se ubogih otrok usmili nekateri sorodniki in premožnejši ljudje. Tonček je pred kratkim prišel kot rejčec k sorodniku, posestniku Antonu Kajdiču na Plitvičkem vrhu. Zdrav in nadarjen, se je kaj hitro udomačil pri dobrotniku in vsi pri hiši so ga vzljubili. Bil je izredno ubogljiv. Te dni so se vračali domači s polja in z njimi tudi rejčec Tonček. Četrte ure pozneje, ko so se domači spravljali k obedu, so pogrešili rejčeka. Ker ga na ponovne klice ni

bilo od nikoder, je gospodinja sumila, da nekaj ni v redu, in res je po kratkem iskanju opazila v mlakici, nedaleč od hiše, na vodni gladini plavati dečkov klobuček. Ko se je približala, je vsa preplašena opazila nesrečnega Tončka v mlaki utopljenega. Najbrže je deček hotel piti iz mlake, pa je padel vanjo.

* **Huda nesreča pri delu.** Te dni zvečer je v Mariboru na koroškem kolodvoru na nalagališču premoga 46letni voznik Franjo Blažič, uslužbenec prevozne tvrdke Sluga, nalagal zadnji tovor premoga. Pri tem je prišel po nesreči med svoj tovarni voz in železniški vagon, pri čemer mu je stisnilo prsni koš. Nezavestnega ponesečenca so z reševalnim avtom prepeljali v splošno bolnico.

* **Gad jo je pičil.** V petek popoldne je spremlila 43letna žena mizarskega pomočnika Jožefa Furlanova z Ljubljanske ceste v Celju svoje otroke h kopeli v Savinjo. Ko je sedela na bregu in se solčila, je nenadno začutila na desni nogi oster ujed. Ko se je ozrla na nogo, je prestrašena opazila, da jo je pičil mlad gad. Zdravniško pomoč je prejela v bolnici.

* **Strela usmrtila kmeta na polju.** Te dni je zadivjala nad Dravskim poljem nevihta. V Zlatoličju je bil na njivi zaposlen mali posestnik Alojzij Klasinc; ko je videl, da bo nevihta, je stekel preko bližnjega travnika proti domu. Nenadno se je zabliskalo in sredi ceste je ubogi Klasinc obležal, zadet od strele, mrtev. Klasinc je bil priden in skrben gospodar. Za njim žaluje uboga vdova z nepreskrbljenimi otročiči.

* **Strela zanetila požar in zahtevala smrtno žrtev.** V petek popoldne je divjala nevihta od Dobrne čez Socko proti Frankolovemu pri Vojniku. Med nevihto je treščilo v gospodarsko poslopje posestnika Franca Koštomaja v Loki. Poslopje je bilo hipno v plamenu. Na kraj nesreče so takoj prihiteli gasilci iz Nove cerkve, Vojnika, Gabrja pri Celju in Škofje vasi. Rešiti ni bilo mogoče drugega kakor vozove in konje. Pod poslopje so se zatekli vedrit dve ženski, en fant in Ivan Novačan, 35letni poročen mali posestnik na Frankolovem. Ko je treščilo v poslopje, se ženskama ni zgodilo nič, fanta je omamilo, vendar se je kmalu zavedel, Ivana Novačana pa je strela ubila. Pokojnik zapušča žalujočo ženo in dva otročiča. Pred dnevi je prejel iz Amerike novico, da v kratkem prejme večjo vsoto denarja.

* **Požar po strelji.** V noči na 10. t. m. je med hudo nevihto udarila strela v hišo posestnika Kolarja, po domače Karlina, v Doboveu pri Po-

Zakaj hoče grofica na vsak način preprečiti, da bi ta mrka prošlost zatonila?

Margit je poizvedovala največ o Olgi. S posebno vznemirjenostjo je sprejela novico, da Jurjev duh nadleguje gospo Olgo.

«Vilma, moje zlato, moje solnce —»

Ne, to ni bil samo ciganski krik, to je res bolečina, je občutil Henrik Zechner in vzlie drugačni nalogi svetoval:

«Ali ne bi bilo najbolj pametno, Margit, da pozabiš, kar je bilo, in izgineš?»

«Pa moja osveta?»

«Kaj ti pomaga maščevanje, ko boš pa z njim mogoče najbolj ranila svojo lastno hčer?»

Margit se je stisnila v gube. Vsem dosedanjim se je pridružila zdaj nova bolečina. Z jezno grenkobo si je priznala, da jo je usoda prehitela.

«Ali Vilma ljubi grofa?»

Zechner je prikimal:

«Kmalu pričakujejo veselega dogodka.»

«Tako torej», vzdihne ciganka in plete dalje v mislih: Materin delež bo tedaj tudi hčerina dota!

Občutje, kakršnega še dotlej ni poznala nikoli v življenju, jo popolnoma prevzame in zamori v njej za nekaj časa tisto hladno, nasilno razsodnost, ki ji je dotlej vedno pomagala, da je lahko sleherno tajnost obdržala zase. V takem navalu otožne nežnosti začne praviti Henrik Zechnerju o svojem srečanju s Herbertovim valptom in kaj sta se domenila.

«Bog ne zadeni, Margit! Če še nikoli nisi prelomila dane besede, jo moraš zdaj», vneto prigozarja Henrik Zechner. «Vse bi pahnila s takim korakom v pogubo, predvsem pa gospo Olgo in sebe.»

«Ne, ne, saj sploh nisem mislila tako», se skuša ciganka spet potajiti. «Margit nikoli ne misli nič hudega. Margit, vaša milost, je sama varana dobrota in ljubezen. Le svoje dete sem hotela videti, potem bi rada izginila. Še Juriju bi odpustila zlo, če bi lahko samo enkrat pritisnila na te izsušene prsi Vilmino glavo in jo z drhtečo, z nemočno svojo roko pobožala po laseh: Oj Vilma, moje zlato!»

«Blagor mu, kdor ti verjame!» se je rogalo v Zechnerju, a ciganki je obzirno dejal:

«Veruj, Margit, da pójim in spoštujem tvojo bolečino. Prav zato te pa tudi svarim in rotim: Nikar ne zahtevaj nič nemogočega! Če nasedeš Rottenkórnerjevi vabi, je to tvoj pogin, če pa se ravnaš po moji pošteni besedi, se ti izpolni tvoja želja in boš dosegla celo več, kakor si sama želiš.»

Valpet je bil prepričan, da zmaga, zato je dejal nazadnje že dokaj trdo in odločno:

«Povedal sem ti! Zdaj izbiraj sama!»

Preden je Margit odgovorila, je iz dalje zaskovikalo. Bilo je tako rahlo, da Henrik Zechner niti ni čul glasu, ciganka pa se je vzbočila kakor žival na preži in ostro prisluhnila. Skovikanje se je ponovilo, v hip pa je nekje zalomastilo, kakor

bi se nekaj kotalilo po gošči. Ciganka se je prihulila in se hlastno oklenila Zechnerja:

«Gospod, gospod!»

V gošči je zagrčalo. Dvoje, troje glasov se je strnilo v robato kletev, potem pridušen krik, kakor da bi bili nekomu zavezali usta, ki je hotel vpiti na pomoč. Nato zopet hlastno lomastenje, ki se je naglo spet motalo iz gošče in se v hip umaknilo dirjajočemu peketanju konjskih kopit.

Vse to se je izvršilo s tako zverinsko naglico, da je bila Margit prepričana: Janoša so zajeli. Besno je začela trgati obleko s sebe in si od togot in bolečine puliti lase.

«Janoš, Janoš —»

Henrik Zechner je bil kakor okamenel. Kakor je hotel spregovoriti, je samo zajecjal, tako ga je zbegalo cigankino zagonetno vedenje; kajti Margit je pričela tuliti, da se je pošastno razlegalo po gošči.

Kakor pričarana je med tem v hip hušknila od nekod Janka.

«Tetka, tetka, kaj so ti spet storili?» se je oklenila starke in Henrik Zechner je z neprijetnim občutkom opazil, da se bliska v njeni roki nož.

«Janka, srnica moja,» je javkala Margit, «atka so ugrabili. Plakaj, dete, plakaj in daj, da prekolneva proketo zidovje, kjer —»

«Margit,» se je zdajci obvladal valpet, «kaj praviš?»

(Dalje prihodnjič.)

nikvi ob južni železnici. S pomočjo gasilcev so rešili iz hiše nekaj pohištva in iz gospodarskega poslopja, ki se je držalo hiše, edino kravo. Hiša in gospodarsko poslopje sta zgorela z orodjem, kokošmi in eno svinjo vred.

* **Velik požar na Bledu.** Ob Jezernici pod kraljevskim dvorcem Suvoborom na Bledu je nastal te dni na žagi Stanka Muleja požar, ki je uničil žago in poleg stoječe stanovanjsko poslopje. Ogenj se je s tako naglico širil, da je lastnik žage na pol oblečen jedva rešil svojo ženo in malega otroka iz gorečega poslopja. Dospeli so gasilci z Bohinjske Bele, vendar pa že prepozno, ker je požar uničil že oba objekta. Kako je nastal požar, še ni pojasnjeno.

* **Štiriletni otrok utonil.** V četrtek so se igrali otroci, med njimi štiriletna Grosova Matilda, pri jezcu potoka Rače. Pri tem je mali Matildi izpodrsnilo, da je padla v jez in utonila. Otroci tega niti niso opazili, a ker so jo naenkrat pogrešili, so to javili očetu, ki jo je ves obupan našel mrtvo v vodi.

* **Tragična smrt slovenske učiteljice na Koškem.** Iz Celovca poročajo, da so te dni potegnili iz Drave truplo 33letne učiteljice Marije Virbnikove, ki se je ponesrečila skupno s svojim zaročencem. Prevrnil se jima je čoln.

* **Smrtna nesreča zaradi eksplozije.** V delavnicah državnih železnic v Mariboru je zadela 36-letnega ključavničarja predelavca Ivana Povšeta iz Studencev strašna nesreča. Povše je namreč hotel preizkusiti odpornost nekega sodega za bencin in je spustil vanj stisnjeni zrak. Pri tem pa je postopal skrajno neprevidno in spustil naenkrat v sod preveč stisnjenega zraka. Sod je imel očitno hibo in se je nenadno razletel. Kosca okoli letečega železnega sodovega dna so zadeli nesrečnega Povšeta na desno stran sene in mu razbili lobanjo. Nesrečnik se je zgrudil, obliš s krvjo, na tla in je kljub takojšnji zdravniški pomoči nekaj trenutkov potem izdihnil.

* **Brzovlak povozil dva delavca.** Te dni je brzi vlak, ki je vozil iz Maribora v Ljubljano, na železniškem mostu pri Laškem do mrtvega povozil dva delavca. Strašna nesreča se je zgodila tako-le: Delavca sta bila na železniškem mostu, ko je pridrvel od ene strani osebni vlak. Temu sta se delavca umaknila na drugi tir. V tistem hipu je pridrvel od ene strani osebni vlak. Temu je na mostu križal s posebnim, in povozil oba delavca, ki sta bila takoj mrtva. Oba ponesrečenca sta bila sezonska delavca. Eden je Franc Košir, rojen v Dolu pri Hrastniku, drugi pa Albert Bukovec, rojen v Št. Pavlu pri Preboldu. Oba ponesrečenca sta bila samska.

* **Obesil se je brez vsakega razloga 15letni pekovski vajenec Karel Kozar v Mariboru.** Nesrečnega mladeniča so sicer kmalu sneli iz zanjke, vendar so ostali vsi poizkusi oživiljenja zaman.

* **Huda nesreča rudarja.** V Trbovljah je na dnevnem kopu na Neži padel rudarju Feliks Centrihu, po rodu iz Prevoj pri Brežicah, težak kamen na glavo. Ponesrečenec je bil v brezupnem stanju prepeljan v rudniško bolnico.

* **Žaloigra brezposelnega delavca.** V Mariboru se je ustrelil 21letni brezposelni mladenič Konstantin Blasutto, rojen v Lescih pri Celju in pristojen v Videm v Italiji. Vzrok je brezposelnost, ki mu je onemogočala, da bi se poročil s svojo izvoljenko.

* **Huda nesreča se je pripetila v Mirni na Dolenjskem.** 12letna posestnikova hčerka Marija Marinova je zlezla na češnjo in jo obirala. Nenadno se je pa pod njo zlomila šibka veja, deklica je padla z drevesa kake 4 m globoko in priletela naravnost na žično ograjo, na katero se je nasadila. Hudo poškodovano deklico so prepeljali v bolnico.

* **Požar v Tepajih.** Iz Konjic nam pišejo: V petek 12. t. m. okoli 7. zjutraj je nastal požar v gospodarskem poslopju Janeza Črešnarja v Tepajah. Vpepeljeno je vse poslopje do zidov. Gašenje je bilo jako otežkočeno, ker v bližini nikjer ni potoka in so gasilci črpali vodo iz vodnjakov, ki pa zaradi pomanjkanja dežja tudi niso imeli

mного vode. Pohvaliti moramo zlasti konjiško gasilsko društvo, ki je v nekaj minutah bilo na kraju požara s svojo motorno brizgalno na avtomobilu in je požar pogasilo in preprečilo še večjo nesrečo. Poslopje je bilo zavarovano za malenkosten znesek.

* **Strela je užgala v Dolenji vasi pri Cerknici** kozolec posestniku Bečoju. Kljub takojšnjemu nastopu domačih in cerkniških gasilcev je kozolec pogorel.

* **Dve žrtvi kopanja.** V Tomačevem je utonil v Savi marljiv učiteljski Fran Jernejčič. V vodi mu je namreč postalo slabo in je izginil v valovih. Drugo žrtev je zahtevala Sava blizu Radeč. Tam je pri kopanju utonil 27letni poslovodja mlina Alojzij Zidar.

* **Samomor žitnega trgoveca.** V Lomanoših pri Gornji Radgoni je živel okrog 55letni samec Ivan Horvat, ki se je pečal s trgovino z žitom, ki pa mu zadnja leta ni posebno dobro uspevala. Neuspeh je tako vplival na moža, da je začel popivati. S svojimi sorodniki, pri katerih se je stalno zadrževal, se ni posebno dobro razumel. V zadnjem času je bil mož nenavadno potr. Minili petek se je podal popoldne v svoj vinograd, katelega je posedoval nedaleč od Plitvičkega vrha, odkoder se ob poznih večernih urah še ni vrnil. V soboto okrog 4. zjutraj pa je njegove sorodnike nenadno preplašil revolverski strel. Na pragu hiše se je nesrečnik ustrelil z revolverjem v prsi in obležal na mestu mrtev.

* **Utonil je 12. t. m. v Ribnici pri kopanju** ključavničarski vajenec Albert Ulčar, uslužben pri ključavničarju Jakobu Oražmu, star 17 let, doma v Kočarjih pri Mozlju.

* **Smrtna žrtev Mure.** V Muri pri Gornji Radgoni je pri kopanju utonil Stefan Bojanovič z otoka Hvara, kaplar pri gornjeradgonski naborni komisiji. Njegovo truplo je Mura nekaj dni po nesreči vrgla na suho.

* **Višnja goro je obiskala toča.** Lanska katastrofalna nevihta 4. junija je opustošila daleč okrog polja, sadovnjake in travnike. Pa že je Višnja gora ob letu zopet doživela drugo hudo nevihto, ki pa k sreči ni bila tako usodna. V torek okoli 21. je nastal močan naliv, ki je bil nekaj minut spremljan z drobno točo. Nevihta je trajala dobre pol ure ter se je nato vlekla proti Trebnjemu. Močno so trpele vasi proti Peščeniku. V Suhi Krajini ni bilo nevihte, pač pa je bil močnejši dež.

* **Slepar v Suhi krajini.** Te dni se je zglašil pri posestnici Mariji Blatnikovi v Starem logu neznan pustolovec in ji natvezil, da mora prijaviti pri okrožnem sodišču v Novem mestu priziv, in sicer v roku treh dni, za znesek 15.307 Din, katero vsoto ima baje podedovati po očetu. Zagrozil ji je, da bo v primeru, ako ne pojde v teku tega časa na sodišče, zaprta celih 14 dni. Starko sta ta nenavadni tujčev obisk in grožnja pustolovec tako zmedla, da je odšla takoj v vaško trafiko po kolke, ki jih je spričo svoje revščine vzele na upanje, da jih ponese k sodišču za neznan priziv. Med časom njene odsotnosti pa si je ne-

znanec dal opravka z večerjo, ki mu jo je pripravila posestnica pred odhodom v trafiko. Ko se je vrnila, se je vsa v skrbeh razgovarjala o zadevi s svojo hčerko. Tujec je iz pogovora spoznal, da pri hiši ni denarja, pa jo je urnih nog pobrisal v neznan smer. Še prej pa je Blatnikovi na košček papirja napisal, da se mora na vsak način javiti pri sodišču. Podpisal se je na listku za Slavka Himerja, uradnika novomeškega okrožnega sodišča. Posestnica se je v resnici odpravila s hčerko k sodišču in napravila tako 20 km dolgo pod od svojega doma. Razumljivo je, da so jo pri sodišču začudeno gledali in ji pojasnili, da o vsem tem ničesar ne vedo. Za neznanecem poizveduje orožništvo.

* **Drzen vlom v Senovem.** V noči na 13. t. m. so vdrli neznan tatovi v trgovino bratov Korinškov v Senovem in odnesli blaga za več kot 50.000 Din. Vlomilci so pokradli mnogo manufakture, perila, svilenih dežnikov, oblek in drugega. Po okolnostih se da sklepati, da je bila na delu večja tolpa vlomilcev, kateri je bil na čelu nekdo, ki so mu razmere znane. Vlomilci so se najprej oglašili pri podružnici mesarja Schenerja. Tam so odprli vrata s silo, odnesli pa so le nekaj malega slanine, ker drugega niso našli v mesnici. Orožništvo je pridno na delu in upa, da bo vlomilec kmalu na sledu. V isti noči so menda isti tatovi ukradli pri posestniku Ribiču dvanajst piščet.

* **Morilec Lakner obsojen na 20 let.** 16. t. m. se je pred ljubljanskim deželnim sodiščem zaključila razprava proti Ivanu Laknerju, ki je 13. februarja letos umoril nadžupnika v Mengšu Frana Kušarja in ukradel iz župnijske blagajne 30.000 dinarjev. Obenem so se zagovarjali trije drugi pajdaši, ki so bili obtoženi, da so v družbi z Laknerjem izvršili več tatvin. Lakner je bil obsojen na 20 let robjne, najvišjo kazni, ki je dopustna za mladoletnika. Njegovi pajdaši so dobili manjše kazni.

* **Krvav pokol v Slovenskih goricah.** Pri Sveti Barbari v Slovenskih goricah se je pri Kristlovih odigrala krvava žaloigra. Zaradi nekkih razprtij z domačimi dekleti je prišel v hišo Janez Daneš močno vinjen. Po kratkem uvodu je začel razgrajati in mahati z nožem, s katerim je ranil svojega bodočega svaka 28letnega Leona Kristla v levo stran trebuha. Leon je namreč branil čast svoje sestre. Hudo ranjenega Leona so prepeljali z reševalnim avtomobilom v mariborsko splošno bolnico. V borbo se je pomešal še Leonov polbrat, 17letni Alojzij Rojs, ki je dobil na desnem ramenu zelo globoko rano z nožem. Pa tudi Leonov brat Josip Kristl je od besnega Janeza Daneša dobil udarec z nožem v prsi in desno dlan. V ljuto borbo je naposled posegel še posestnik Konrad Naudeker, ostal pa je nepoškodovan. Po divjanec Janez Daneš je bil takoj aretiran.

* **Tudi v mestih so nevedni ljudje.** Te dni se je oglašila pri neki gospe v Kranju priletna ciganka. Poprosila je ponižno za mal dar in se ponudila, da prerokuje srečo gospodinji, ki je bila sama doma. Gospe se je porodila želja po otroku. Hitro se je ciganka ponudila, da za dobro plačilo pripravi čarobno zdravilo, ki pripomore k materinstvu. Gospa je vsa srečna nasedla ciganki in ji dala vse, kar je zahtevala, med drugim lepo moževo obleko, dva zlata prstana, dve srebrni žlici in nekaj ženskega spodnjega perila, kar naj bi služilo ciganki pri kuhanju zdravila. Za pot in da bo zdravilo še bolj učinkovito, je stisnila gospa čarovnici v roko nekaj denarja. Mučno in dolgo je bilo čakanje, a čarovnice ni bilo od nikoder več. Gospa se je vsa objokana zatekla k orožnikom, da poiščejo sleparko. Ne moremo si kaj, da ne bi izrekli svojega začudenja nad tem, da takim budalostim verjamejo celo meščanske gospe.

* **Napad na sokolski avto.** Ko so se v nedeljo popoldne peljali člani novomeškega Sokola z avtobusom na proslavo v Št. Jernej, so v bližini Dobravice napadli fantje vozilo in metali vanje težko kamenje. Nekaj napadalec je skočilo celo na okno avtobusa in pograbilo starostu novomeškega Sokola br. Marinčka za roko, da bi ga

GAZELE
terpeninovo milo
opere Vaše perilo snežnobelo!

vrgli iz vozila. Orožništvo je bilo o napadu takoj obveščeno in poizveduje za siroveži, ki bodo gotovo izsledeni in izročeni roki pravice.

* **Drzen vlom v samostansko cerkev.** Neznani tat je odnesel monštranco, dva ciborija, zlate prstane in drugo v vrednosti nad 8000 Din iz samostanske cerkve v Studenicah. Na mesto došlim orožnikom je bilo zasledovanje tatu zelo otežkočeno, ker je bila sled zunaj in znotraj od samostanskih sester in ostalega radovednega ljudstva zabrisana. Dognano pa je, da je prišel skrunilec v cerkev skozi okno z zapadne strani iz samostanskega gozda. Sumi se, da je bil storičar kraj poznan in naj bi bil vlomilec že večkrat prej kaznovani K. N., sedaj neznanega bivališča.

* **Vlomilec Bartol v rokah policije.** Po Sv. Petra cesti v Ljubljani jo je te dni primahal mlajši možki. Čim je ugledal stražnika, se je skušal skriti v bližnjo vežo. K sreči pa ga je stražnik videl in spoznal že od daleč. Zato je takoj pohitel proti njemu in pozval: «Bartol, počakajte!» «Zakaj naj čakam?» se je odrezal mož, gledal pa je tako preplašeno, da je mož postave moral takoj uvideti, da se ni zmotil. Preden je mogel Bartol dalje vpraševati, je že imel na rokah struno in korakala sta s stražnikom na policijsko upravo. 63letni Ivan Bartol, po poklicu delavec, doma v št. Rupertu na Dolenjskem, je znan nevaren vlomilec, ki so ga varnostna oblastva že dalje časa zasledovala. Bil je že 14krat v zaporih zaradi tatvine, a ga ni poboljšala nobena izkušnja.

* **Zanimiva razprava.** Ormoški zdravnik dr. Otmar Maieritsch je tožil znanega narodnega in sokolskega delavca, ravnatelja Okrajne posojilnice v Ormožu, g. Janka Grivca, zaradi klevete, ker mu je ta očital, da je bil med podpiranci Südmarke in da je bil med vojno kot dijak plačan zaupnik. Razprava se je vršila v Mariboru. Tožitelja je zastopal dr. Komavli, obtoženega Grivca pa dr. Snuderl. Razprava je dokazala stvarnost Grivčevih trditvev in tudi to, da je g. dr. Maieritsch igral ob prevratu zelo žalostno vlogo. G. Grivec je bil oproščen vsake krivde in kazni.

* **Motnje v želodcu in črevesu,** ščipanje v trebuhu, zastajanje v žilnem sistemu, razburjenost, nervoziteto, omotičnost, hude sanje, splošno slabost olajšamo, če popijemo vsak dan čašo «Frane Jožefove grenčice». Zdravniki svetovnega slovesa hvalijo izboren učinek, ki ga ima «Frane Jožefova voda» v svoji lastnosti kot milo odvajajoče sredstvo, zlasti pri močnokrvnih korpulentnih osebah in hemeroidnalno bolnih. «Frane Jožefova grenčica» se dobiva v vseh lekarnah, drogerijah in specerijskih trgovinah.

Naš napredek v kmetijstvu

Napredek v kmetijstvu se postopno širi ne samo pri nas, ampak tudi po drugih krajih. Ta položaj se ne da na mah obrniti in je treba tudi po več desetletij, preden se kaka reč uveljavi. Vzrok tem pojavom pa ne tiči le v kmetovalcih, kakor si to zamišljajo razni ocenjevalci, ampak v različnih pogojih, ki so združeni z gospodarskim napredkom.

Vzlic raznim nepovoljnostim je treba pa ugovoriti, da se napredek neprestano širi. Poglejmo le na uspehe, ki smo jih dosegli z umetnimi gnojili. Ti uspehi nam živo pričajo, da naš kmetovalec ni starokopitnik, ampak da skuša po možnosti napredovati in da je v tem stremljenju že marsikaj dosegel. Če ni s svojimi pridelki na takem višku kakor so po drugih krajih, ni to njegova krivda, ampak tiči vzrok v ostalih okolnostih gospodarskega položaja.

Viden dokaz našega napredka nam nudi naše polje, ne le po lepših pridelkih, ki jih danes dobivamo, ampak tudi po vsem načinu obdelovanja. Danes se lahko marsikje prepričamo, da je dosti več zemlje obdelane s krmskimi pridelki kakor jo je bilo svoj čas, kar nam ne svedoči samo napredka in poljedelstvu, ampak tudi v živinoreji, ki je tesno povezana z našim poljedelstvom.

Mnoge žitne njive so se umaknile pridelovanju detelje in trave in drugih krmskih rastlin. Vse to ustreza ciljem današnjega kmetijstva, ki išče predvsem v razvoju živinoreje svojo rešitev.

Izboljšal se je pa tudi ves način obdelovanja naših njiv ne le s tem, da so začeli uvajati boljše pluge in drugo orodje in stroje, ampak tudi s tem, da so začeli svojo zemljo bolj skrbno izrabljati. Marsikje so že opustili tiste ozke ogone, s katerimi je šlo veliko prostora v izgubo, in so se rajši poprijeli širokih krajev ali pa oranja brez krajev (na ploho). Izkušnje so jih poučile, da se da v ugodnih legah s širokimi kraji dosti več doseči kakor pa z ozkimi ogoni.

Naš napredek se kaže pa tudi v drugih pogledih. Na njivah, ki ostajajo čez zimo prazne, se vidi čimdalje več jesenske prahe, ki ne pospešuje samo rodovitosti tal, ampak nam prihrani mnogo dela v zgodnji pomladi, ki ga lahko obrabamo za druge kulture. Veliko dobrega smo dosegli pa tudi že s pravilnejšim ravnanjem s hlevskim gnojem, s skrbnim čiščenjem in odbiranjem (sortiranjem) semena, z obdelovanjem semena proti boleznim itd.

Naše poljedelstvo je že desetletja sem na potu stalnega napredka in če se ni še vsega doseglo, je to pripisati našim gospodarskim prilikam, ne pa zaostalosti naših poljedelcev!

IZ POPOTNIKOVE TORBE

10 letnica slovenskega župana v Laškem

Laško, junija.

Desetletnico županovanja je obhajal v petek 12. t. m. odvetnik g. dr. Fran Roš, prvi slovenski župan v Laškem. Narodno in napredno delovanje g. dr. Frana Roša pomeni za Laško v zadnjem desetletju vrsto gospodarskih in narodnih uspehov. Zgrajen je bil vodovod, opuščena prejšnja elektrarna in Laško, ki je postalo iz trga mesto, je bilo priključeno falskemu omrežju, preurejena je bila lepa promenada ob Savinji. Z njegovim sodelovanjem je bila sedaj ustanovljena gostilničarska pivovarna, v delu je asfaltiranje cest v Laškem. Kot član banskega sveta in načelnik cestnega odbora zastopa težnje vsega okraja.

Županu g. dr. Rošu iskreno čestitamo k jubileju in mu želimo še mnogo uspehov pri delu za napredek mesta in okraja laškega!

90letna poljanska korenina

Poljane, junija.

V soboto dne 13. t. m. je obhajal svoj 90. god stari Prodovec, Anton Jesenko. Rodil se je 8. junija in je bil na svojega godu dan že v 91. letu Jesenko je najstarejši človek v poljanski občini in za svojo starost še vedno telesno trden in duševno svež. Zatrjuje, da bo dočkal najmanj 100 let.

Še vsak dan prehodi svojo navadno pot na polje in daje nasvete, kako je obdelovati polje, kaj uspeva na tej in tej in kaj na oni njivi. Bil je vedno dober in varčen gospodar in skrben oče za svojo družino.

Imel je v življenju mnogo prijateljev in nasprotnikov. Med prve je štel tudi pokojnega našega rojaka dr. Tavčarja. Mož je starih navad. Nosil se je vedno po stari nošnji. Pristen stari Poljanec. Četudi starih nazorov, vendar ni nasprotnik šoli in je skrbel za izobrazbo svojih otrok. Nekaj posebnega je pri njem, da na božja pota ni držal, češ, da se vse verske potrebe lahko opravijo doma. Do vojne je bila v njegovi hiši stara in znana gostilna.

Vojna je tudi njemu prizadejala mnogo gorja. Takoj v nje začetku meseca septembra l. 1914., je izgubil sina Jožeta. V istem času mu je izginil ob Drini zet Ivan Knaflič, ki je bil profesor na tehnični srednji šoli.

Prestal je vse to gorje in dočkal 90 let. Želimo, naj se mu izpolni želja, da jih dočaka 100 tako zdrav, kakor je ob svoji 90letnici!

Vrlemu Sokolu v spomin

Rimske toplice, junija.

Žalostna pesem zvonov je v ponedeljek dne 15. t. m. donela nad našo dolino in naznanjala, da nas je zapustil po dolgi in mučni bolezni, prevleden s tolažili za umirajoče, železničar, prosvetar in tajnik Sokola br. Vinko Supanič.

Kot narodno zaveden mož in dober človek je delal vedno le za blagor naroda in bližnjega. Mnogo se je trudil, da se je tudi v našem kraju ustanovil Sokol. Kot ustanovnik in tajnik društva ni poznal nikakih ovir na potu k cilju. Deloval je v društvu dolga leta. V izvrševanju svojega poklica in borbi za obstanek pa si je nakopal zavratno bolezen, ki ga je priklenila na postelj vse do njegove smrti.

Zapustil si nas in odšel v večnost. Nadaljevati hočemo delo na temelju, ki si nam ga postavil. S Teboj lega v grob mož neutrudljivega dela in kremenitega značaja. Tvoj duh pa bo še vedno prebival med nami in nas bo bodril, kakor si nas vedno bodril Ti, ko si bil še živ. Naj ti bo lahka šmarjetska zemljica, dragi Vinko, Tvojim dragim pa naše najiskrenejše sožalje!

Tragična smrt vzornega moža

Braslovče, junija.

Po vsej Savinjski dolini znani vzgledni gospodar in kmetski prvoboritelj Matija Bošnjak iz Parizelj, občina Braslovče, znan pod imenom Smodejev Matija, je te dni prostovoljno zapustil našo solzno dolino.

Ze dalje časa je bil zelo duševno potr. V nedeljo ga je posetil zdravnik g. dr. Červinka in ko je videl, da je živčno resno bolan, je naročil domačim, naj strogo pazijo nanj.

Predzadnji terek ponoči, ko je bila huda nevihta, se je podal Matija Bošnjak iz svoje sobe k sestri v kuhinjo, kjer sta oba prebedela skoro vso noč. Zjutraj se je vrnil v svojo sobo in za njim je šel tudi njegov nečak. Kljub vsej pazljivosti pa je našel nesrečnik primeren trenutek, da se je ustrelil z revolverjem v čelo.

Pogreb priljubljenega pokojnika se je vršil ob veliki udeležbi občinstva na braslovško pokopališče. Domači pevci so nepozabljenemu Matiji zapeli več žalostink. Poslovlilni govori ob odprtem grobu so segali vsem do srca.

Pokojnik, dasi le kmet s trirazredno ljudsko šolo, je bil prav izobražen mož. Preštudiral je celo vrsto kmetijskih in drugih strokovnih knjig in je cele noči prečital. Ze prav mlad se je začel udeleževati v strokovnih društvih in je bil do zadnjega čas delaven odbornik podružnice Sadjarskega in vrtnarskega društva, podružnice Kmetijske družbe, podružnice Hmeljarskega društva, hmeljarskega osrednjega odbora, okrajnega cestnega odbora, krajnega šolskega sveta in raznih drugih organizacij. Dobil je diplomu od sadjarske podružnice za razstavljeno lepo sadje in prav tako je dobil diplomu na hmeljarski razstavi, ki jo je priredil osrednji hmeljarski odbor. Lansko leto je bil odlikovan z zlato kolajno za državljanske zasluge.

Nepozabnega Matijo bomo ohranili v najlepšem in častnem spominu.

Huda nevihta po vsej Sloveniji

Ljubljana, junija.

V ponedeljek 15. t. m. so skoro po vseh slovenskih krajih divjale hude nevihte. Po nekaterih krajih je padala tudi toča in uničila polja in vinograde. Vmes je udarjala strela, ki je zaletela več požarov.

Pri Guštanju se je utrgal oblak in sledila je ploha, kakršne v tamošnjem kraju ne pomnijo niti najstarejši ljudje. Voda je vdiralala tudi v hiše in druga poslopja in je kmetu Ferdu Lazniku odnesla kravo in šest svinj.

Na Gorenjskem v blejskem kotu je obenem s nevihto divjal silen vihar, ki je porušil več kozolcev in izruval več dreves. V okolici Kamnika je strela vžgala gospodarsko poslopje posestnika Prekleta na Prelesju. V Domžalah je padala toča,

Ihansko pokrajino je zbila toča; prav tako Beričevo, Dragomelj in Trzin.

Nad Litižo se je utrgal oblak. Lilo je kakor iz vedra, obenem pa je divjal silen vihar. Toča, ki je padala med dežjem, ni napravila posebne škode, dočim je v Cerovci vse stolkla.

Toča je zbila v tla kmetove pridelke po mnogih vaseh Dolenjske in Bele Krajine. Med nevihto je udarila strela v hišo železničarja Antona Čampe na Cegelnici pri Bršljinu, vendar ni storila ničesar zlega.

Po Štajerskem so bile istega dne hude ure po Savinjski dolini, v okolici St. Jurija pri južni železnici, v Slovenskih goricah in drugod. Skoro povsod po Štajerskem je obenem z dežjem padala toča. Pri Slovenski Bistrici je strela vžgala pri Martinu Ačku ostrešje nad hlevi in ubila vola. Na Visolah je po strelji zgorela stanovanjska hiša nekega posestnika.

Pred konjsko dirko v Št. Jerneju

Št. Jernej na Dolenjskem, junija.

Konjska dirka vozačev in jahačev v Št. Jerneju se bo letos kakor običajno vsako leto vršila na Petrov dan 29. t. m. popoldne. Prireditvev obeta biti prav zanimiva, ker bodo to pot ngrade za dirkače zmagovalce višje kakor prejšnja leta. Samo da bi vreme ne nagajalo.

Pri tej dirki bomo imeli zopet priliko videti plemenito pasmo vročekrvnih konj, ki jo goje naši konjerejci. Naša konjereja slovi po vsej Sloveniji in preko njenih mej in zato bi zaslužil naš kmet konjerejec večjo pozornost pristojnih činiteljev, ki naj bi podprli njegovo prizadevanje pri vzreji plemenitih konj.

Ljubitelji lepih konj se vabijo, da se udeležijo te prireditve. Pri prireditvi bo sodelovala godba iz Novega mesta.

Sokolski nastop v Št. Rupertu

Št. Rupert na Dolenjskem, junija.

V nedeljo 14. t. m. je naš Sokol slavil lep praznik. Priredil je s pomočjo mirenskega sokolskega okrožja javni nastop na Rakovniku. Lepo okrašeno telovadišče in veseljšče sta kazala že ves dan pestro sliko dela pridnih in marljivih domačinov.

Takoj po 13. uri so se izvršile glavne izkušnje, a malo pred 16. uro se je pričel nastop pod vodstvom okrožnega načelnika br. Tomšiča iz Trebnjega. Nastopilo je 19 naraščajnikov iz Št. Janža-Krmela in Mokronoga z br. Rajerjem iz Karmela s 1. savezno vajo. Sledil je nastop 18 naraščajnic (isti društvi) s sestro Lazarinijevo iz Št. Janža tudi s 1. savezno vajo. Lep je bil nastop 50 članov vsega okrožja (brez Mirne), ki so podali efektne lanske selske vaje v splošno zadovoljstvo. Mnogo smeha je vzbudila moška in ženska deca iz Trebnjega, ki je podala vadbeno uro. Za četvrtico članic iz Trebnjega je ženska deca okrožja tekmovala z žogo. Zmagala je vrsta iz Št. Ruperta, na drugem mestu je bil Mokronog, na tretjem pa Št. Janž. Sledila je lepo uspela orodna telovadba. Videli smo tudi brate od Sokola iz Ljubljane Tabora. K zaključku smo gledali štafetni tek preko ovir, ki ga je izvršila vsa moška deca okrožja v sedmoricah. Zmagal je zopet Št. Rupert. Na drugem mestu je bil Št. Janž in na tretjem Trebnje. Vodil je br. Lunaček iz Št. Ruperta.

Obisk je pokazal, da smo tudi v mirenski dolini še vneti za Sokolstvo. Prav je tako!

Trebanjsko pismo

Trebnje, junija.

Brez prave pomladi smo prijadrali letos v poletje. Vse je kazalo najlepše in naš kmet je že računl na skromen zaslužek. P ohudi vročini prejšnjih dni smo si želeli moče, ki je ni hotelo biti. Pa je naposled prišla v nepričakovani obliki in nam namesto blagoslova prinesla gorje. Bilo je predzadnji torek okoli 18. ure, ko

so se pripodili od Zaplaza proti Trebnjemu temnosvinčeni oblaki, noseči točo. Za hudim nalivom se je vsula za fajce debela toča, ki je v 15 minutah spremenila prej bujno naravo v razkleščeno puščavo.

Vse je uničeno. Pogled na njive in travnike je obupen. Stari ljudje ne pomnijo podobne katastrofe. Posebno so prizadete vasi v okolici Trebnjega in to: Benečija, Vrhnje Trebnje, Bešinja vas, Grmada do Vrha in Šahovca. V občini Dobrničah je toča uničila prav vse vinograde. Kakor poročajo, je dosegla tudi znane vinograde na Malkovcu nad Tržiščem. Po površini je zavzela pas v dolžini dveh do treh kilometrov v smeri Zaplaz—Čatež—Ajdovec. Upamo, da bodo pristojna oblastva priskočila nesrečnim kmetom na pomoč.

V soboto se je vršil v Trebnjem vsakoletni sejem, ki pa je, žal, pokazal le kmetijsko krizo. — V ponedeljek se je na Veliki Loki vršil izbor plemenske živine za Črno Goro — zopet mal zaslužek kot skromno priznanje za našega kmeta.

Istega dne so se začeli v Trebnjem nabori, ki so trajali več dni. Trebnje je postalo po znani naredbi letovišče in vemo, da po svoji krasni legi to odlikovanje res zasluži. Poleg že precej novih stavb, ki jim načeluje nova občinska palača, so pričeli Trebanjci obnavljati in snažiti svoje hiše. Pa še marsikatera hiša mora dobiti novo lice, zlasti pa naj se pred novo uradno palačo čimprej uredi park.

Ne smem pa tudi pozabiti sokolskega dela našega društva. Telovadnica je polna priprav za nastope v mirniskem sokolskem okrožju, katerih se bo naš Sokol kot matično društvo udeležil v lepem številu. Zadnjega maja je društvo priredilo ob zaključku svojega prednjaškega tečaja, ki se je vršil od 1. marca deset tedelj s tečajniki in vsemi lastnimi oddelki, majsko vrtno telovadno akademijo na Gradu, ki je pokazala prav lepo sliko dela v Sokolu.

Ob zaključku dramske sezone je uspešno gostoval v nedeljo 7. t. m. zvečer na sokolskem odru v Trebnjem dramski odsek Sokola iz Mokronoga z veseloigro »Ženitev« v režiji Herbsta. Želimo še kaj podbnega ob priliki.

V nedeljo dne 21. t. m. bodo ob 13. uri pred župno komisijo v Trebnjem društveni prednjaški izpiti. Želimo bratom in sestram mnogo uspehov pri njih in potem pri društvih.

Sevniško pismo

Sevnica ob Savi, junija.

Splošna gospodarska zadruga v Sevnici je imela 14. t. m. v zadržni pisarni občni zbor. Iz poročil društvenih odbornikov je bilo razvidno, da šteje zadruga 640 članov s 717 deleži. Udeležilo se je občnega zbora le 25 članov. Denarni promet v l. 1930. je znašal 5.341.757,79 Din. Stanje hranilnih vlog ob koncu leta je bilo 1.961.776 Din 35 par. Posojila so se izdala v skupnem znesku 1.525.738,95 Din. Čistega dobička je bilo 9985,25 Din. Načelstvo zadruga in odbor sta ostala ista kakor dosedaj. Za načelnika je bil izvoljen g. Trupej, posestnik in gostilničar v Šmarju pri Sevnici.

Zadruga je darovala 20 hranilnih knjižic z vlogami po 100 Din najpridnejšim siromašnim učencem narodnih šol v Sevnici, na Blanci, v Boštanju, Podgorju in Zabukovju. 2 knjižici z vlogami po 100 Din pa je poklonila narodni šoli v Zabukovju namestu venca na grob pokojnemu Antonu Gračnerju.

Huda nevihta je razsajala v ponedeljek dne 15. t. m. tudi v Sevnici in okolici. Popoldne okoli 16. so zatemnili nebo črni oblaki. Vlila se je ploha in padala je med dežjem tudi toča, debela kakor orehi. Neurje je napravilo mnogo škode na polju, zlasti pa na sadnem in drugem drevju. Voda je vdiralala tudi v kleti raznih hiš. Močno so narasli vsi potoki, ki se izlivajo v Savo. Na Pečju pri Sevnici je udarila strela v hlev posestnika Žvegliča, kjer je zgorelo nekaj desk. Strela je nekoliko obžgala tudi kravi zadnjo nogo. K sreči se ogenj ni razširil.

Umetno zobovje povzročilo smrt

Poljana, junija.

Čudno se sliši, pa vendar je resnično. To se je zgodilo v noči od četrtega na petek v Predmostu pri Poljanah. Manjši posestnik in kolarski mojster Pavle Demšar, po domače Bognar, je pozabil, kakor se zatruje, ko je šel spat, vzeti iz ust umetno zobovje.

Ponoči v globokem spanju je potegnil zobovje z globokim dihom v grlo. Da bi ga spravil naprej ali nazaj, je kašljal in naposled pil vodo, kar je postalo zanj usodno, ker je s tem zobovje spravil še globlje v požiralnik.

Poklican je bil takoj domači zdravnik iz Gorenje vasi g. dr. Gregorčič, ki je nemudoma prišel na pomoč. Spoznal je pa takoj, da sam ne more mnogo opraviti. Odpeljal je nesrečnika sam s svojim avtomobilom v največjem diru v ljubljansko bolnico, kamor je prispel ob pol 2. ponoči. Demšar je bil nemudno operiran, a ni prenesel operacije. V noči od sobote na nedeljo je umrl in v ponedeljek popoldne je bil kot mrlič zopet prepeljan v Poljana.

Vse pomiluje pokojnika, ki je bil šele 28 let star in ki zapušča mlado vdovo z hčerko. Pokojnik je bil marljiv in podjeten rokodelce, ki je stremil za napredkom in si nabavljal razne moderne pripomočke. Bodi mu ohranjen blag spomin, njegovi družini pa naše iskreno sožalje!

Huda ura v Medmurju

Strela vžgala gospodarsko poslopje. — Pri reševanju živine se je nevarno opeknel domači sin.

Sv. Martin ob Muri, junija.

V Medmurju je divjala 12. t. m. proti večeru huda nevihta z burjo, ki je ruvala drevesa. Med silnim grmenjem je udarila strela v gospodarsko poslopje posestnika Štefana Hižmana in zanetila požar. Poslopje je zgorelo s hlevom vred. Med ognjem je poizkušal 25letni domači sin Štefan rešiti živino iz hleva, a se je nanj zrušilo goreče tramovje. Hudo opečenega ponesrečenca so morali prepeljati k zdravniku v Štrigovo. V hlevu so zgoreli en bik, ena krava in dve teleti. Zrtev ognja je postalo tudi vse gospodarsko orodje. Hišo so obvarovali ognja.

PREKMURSKI GLASNIK

Delo sreskega kmetijskega odbora v Dolnji Lendavi

Dolnja Lendava, junija.

V ponedeljek 18. maja se je v gostilni g. Horvata v Dolnji Lendavi vršilo pomladno zasedanje dolnjelendavskega kmetijskega odbora. Prisotni so bili: sreski načelnik g. dr. Farčnik, sreski kmetijski referent gosp. inž. Wenko in skoro vsi člani. Zasedanje je vodil predsednik g. inž. Mikuž.

Po prečitaniu zapisnika o lanskem zasedanju je poročal predsednik. Pojasnil je, kaj se je ukrenilo glede posameznih predlogov pri pristojnih oblastvih. Odbor je uspešno posredoval glede uporabe bivšega oblastnega živinorejskega fonda, uravnavanja in zavarovanja bregov Mure, podpor za napravo vzornih gnojišč in gnojničnih jam, podpor za precepjanje šmarnice, ustanovitve kmetijske šole v Rakičanu, ureditve uvažanja čebel na pašo, zatiranja poljskih miši, znižanja banovinskih doklad in glede drugih reči. Odbor se je mnogo trudil za znižanje davčnega količnika, ki je za Prekmurje previsok. Nadalje je pojasnil, da se je proračun sreskega kmetijskega odbora za leto 1930. koristno izrabil. Podpirale so se vse panoge kmetijstva; precejšnja vsota se je izdala za nakup vzornega posestva v Dolgi vasi in za kmetijske nadaljevalne šole. Na koncu svojega poročila je opozarjal na razredni boj, v katerem laže vzdrži oni, ki je skromen in delaven. Zaradi tega je priporočal, naj se kmetovalci tega drže, da se bo naposled tudi v naše vasi zanesla splošna zadovoljnost.

Poročilo sreskega kmetijskega referenta gospoda inž. Wenka je zelo obširno in obsega

celotni pregled kmetijskega pospeševanja v Prekmurju v minulemu letu. Po njegovem poročilu se je razvila stvarna debata predvsem o gojenju rastlin za krmo in o regulaciji Mure.

Naslednja točka dnevnega reda je bil proračun za leto 1931. Proračun je ostal v isti višini kakor lani, to je 80.000 Din. Na splošno upravo pride 16.000 Din, na poljedelstvo 10.000 Din, na živinorejo 16.500 Din, na sadjarstvo in vinarstvo 7600 Din, na pouk, organizacijo in vzorno posestvo 24.800 Din, na razno pa 5000 Din. Proračun, o katerem je poprej razpravljali ožji odbor, je bil v celoti sprejet.

Ožji sreski kmetijski odbor se je posebno trudil, da ustanovi v srezu po točki 11. zakona o pospeševanju kmetijstva svoje vzajemno posestvo. V ta namen je predlagal razlastitev parcele v Dolgi vasi v izmeri 15 in pol katastrskega prala, ki so last veleposestnika kneza Esterhazyja.

Pri slučajnostih se je mnogo razpravljalo o kuluku. G. predsednik je predlagal, da se kuluk na banovinskih cestah odpravi, na občinskih pa obdrži, kolikor je to potrebno; vendar pa se naj uredi tako, da se za vsakogar določi gotova količina gramoza, ki jo mora navoziti na cesto.

V nekaterih občinah, tako v Dobrovniku, Koblju in Črensovcih, se je pokazala želja po ustanovitvi rodovniških društev. Od strani sreskega načelstva se je obljubilo, da se bo to po možnosti upoštevalo.

Belokrajinski glasnik

Požar je uničil celo domačijo. V nedeljo se je vršila ustanovna gasilska slovesnost na Krivokem vrhu pri Semiču. Ponoči, preden so se gostje razšli, je naenkrat zaklical blagajnik gasilnega društva Martin Ogolin iz Cerovca, da gori. Res je bilo videti v severni smeri ogenj. Vse je drvelo v smeri sija in našlo na Cerovcu v ognju krasno domačijo Martina Ogolina, omenjenega blagajnika, ki je prvi opazil ogenj. Štiri poslopja njegovega gospodarstva so bila že vsa v plamenih. Oteti so mogli le še živino in nekaj gospodarskega orodja. Pomoč je bila jako otežkočena, ker v taki suši, kakršna je bila do nedelje v tamšnjem okolju, ni dobili v bližini nikake vode. Gasili so z gnojnico. Škoda je ogromna, zavarovalnina pa neznatna. Kako je ogenj nastal, se ne ve. Sodijo, da je bil podtaknjen.

ŽENSKI VESTNIK

Rožne dišave

Rožne dišave si napravimo na razne načine. Iz vrtnic dobimo kadilo, če zmešamo liste v nekoliko soli in s prav malo fino stolčenimi dišečimi klinčki, pa s to zmesjo na trdo nabašemo steklene ali porcelanaste puščice in jih zapremo. Če denemo malo tega kadila na vročo lopatico, se razširi vonj po prostoru; še preje pa moramo sobo dobro prezračiti.

Da dobimo rožni jesih za kajenje, polijemo vrtnice z močnim kisom in pustimo nekaj dni stati na solncu, da se v tem kuhajo. Za umivanje je ta kis boljši kot rožna voda. Rožna voda ostane mnogo dlje dobra, če kuhani vodi, ki jo odliješ od listov in precediš skozi krpo, prideneš nekaj kapljic bencojeve tinkture. To dobiš v drogeriji.

Za kuhinjo

Češnje z medom. V navadno medeno steklenico naloži osnaženih češenj brez recljev, nanje vlij nekoliko žlic tekočega medu in zaveži steklenico z mehurjem ali pergamentnim papirjem. Potem deni steklenico v kotel, napolnjen z vodo, in segrej vodo, da zavre. Pusti potem steklenico v kotlu, da se popolnoma shladi in nato shrani v

shrambi, ki mora biti suha. Češnjevi reclji, ki jih sicer mečemo proč, tudi niso brez vrednosti. Ako reclje takrat, kadar so češnje zrele, posušimo, pridobimo dober domač čaj, ki je zelo priporočljiv za otroke, kadar kašljajo.

Omaka iz gnjati. 10 dek kuhane gnjati drobno seseklaj. V kozici razbeli mast ali sirovo maslo, deni noter zrezano čebulo, malo korenčka, peteršilja, lavorjev list, eno žbico in seseklano gnjat ter vse skupaj duši, da postane zelenjava mehka. Nato prideni dve žlici moke in tako z moko praži, da se tudi moka malo porumeni. Potem zalij z juho aali vodo, dodaj še nekoliko janeža in pusti vreti pet minut, nato pa pretlači skozi sito. Pretlačeno stresi nazaj v kozico, okisaj s sokom od pol limone, dodaj košček ali dva sladkorja in, če imaš, malo pomarančne lupine, nato vse skupaj dobro zmešaj in po okusu še osoli. Omaka mora biti bolj gostljata. Daš jo s kuhanim govejim mesom na mizo.

Ocvrt krompir. Skuhaj krompir, hladnega olup in zreži na centimeter debele plošče, ga osoli, vsak kos povaljaj v raztepenem jajcu in potem še v drobtinah, potem ga ocvri v masti.

Jajčni kipnik. Četrta litra mleka, pet rumenjakov, dve žlici moke, malo soli in tri žlice sladkorja dobro žvrkljaj, nato dodaj sneg petih beljakov. Kozico namaži s sirovim maslom in zlij noter pripravljeno testo. Peci v pečici, da postane zlatorumeno. Pečeno potresi s sladkorjem in daj takoj na mizo.

Praktični nasveti

Nega kosmulje. Ko pobereмо bodočemu grozdju ali kosmulji zreli sad, ga moramo oskrbeti za prihodnje leto. Odstraniti mu moramo vse poganjke iz korenin, ako je visokodebelne rasti, in ob hudi suši zalivati. Okoli drevesca ali grma nasujemo poleti drobnega gnoja, kateri varuje, da se zemlja preveč ne izsuši, in tudi daje hrano drevescu za drugo leto. Gosenice, ki ogrizejo mlade poganjke, moramo obirati.

Ako srebrnina kaže madeže, jo umij v vodi, v kateri se je kuhal krompir.

ZANIMIVOSTI

× **Nautilus se je skoro potopil.** Ameriška podmornica «Nautilus», ki se je nedavno podala na pot, da pod morjem doseže severni tečaj, je doživela nezgodo. V soboto se ji je sredi morja pokvaril eden motorjev, ker mu je počil cilindar. V bližini sta bili po naključju ameriški križarki «Wyoming» in «Arkansas», ki sta bili pripravljene, da nudita pomoč. V nedeljo zjutraj je javil «Nautilus», da se mu je pokvaril tudi drugi motor in da zato ne more pluti dalje. Zaradi silnega valovja je bil položaj zelo nevaren. Obe križarki kakor tudi ostale ladje, ki so plule v bližini ponesrečene podmornice, so bile prepričane, da je «Nautilus» izgubljen, ker ni odgovarjal na njihove klice. K sreči se je izkazalo, da to ni dejstvo. Križarki «Wyoming» se je posrečilo privržati podmornico nase in jo rešiti. Na severni tečaj «Nautilus» letos najbrž ne bo mogel več potovati, ker ne bodo popravila pravočasno gotova.

× **Z radijem je umoril svojo teto,** 72letna Alisa Nicolsonova, vdova po bogatem newyorškem trgovcu, je imela samo eno strast: papige. Živela je v svoji samotni vili in 40 papig ji je bila edina družba. Od mnogoštevilnih sorodnikov je sprejemala starka samo dva nečaka, Ralpa Riverja in njegovega brata. Mladi Ralph je bil potepin in strasten kvartač. Po cele noči je presedel v newyorških igralnicah in denarja mu je primanjkovalo neprestano. Često mu je pomagala stara teta iz zadrege. To pa zato, ker ji je včasih podaril kakšno papigo. Nicolsonova mu je določila vse svoje imetje. Pred kratkim je zbolela in umrla. Ko so odprli njeno oporoko in brali, da zapušča svoje imetje samo Ralphu, se je oblastvom videla reč sumljiva. Dala so preiskati truplo in preiskava je spravila na dan, da

je umrla za posledicami zastrupljenja z radijem. Dognali so, da je bil Ralph pri neki kemični tovarni naročil radijev preparat. S tem je prepočil posteljno perilo svoje stare tete. Od radijevega izžarevanja je starka obolela in umrla.

× **Spanje živali** je zanimivo poglavje, ki je danes še dokaj neznano. Neki angleški učenjak piše o živalskem spanju naslednje: «Nekatere živali imajo zelo lahko spanje. Nikoli ne bo nihče ujel speče podlasice, še manj zajca; tudi mačke, ki spijo dozdevno z odprtimi očmi, se zlahka prebude. Jež pa spi nasprotno zelo trdno in celo smrči. Lisica rada spi kakor mačka na solncu; zviže se v klobčič z glavo med prednje noge in konec repa se dotika nosu. Kako spijo ptiči, vedo le malokateri. A če bi posvetili zvečer z električno svetiljko v grmovje, bi se nam odkrile mične reči. Kadar spi ptič na veji, se mu kremplji ovijejo in ni nevarnosti, da bi padel. Hudo pa je, če mu kremplji v mrzli noči zmrznejo na veji, da se ne more osvoboditi. Včasih se po dva speča ptička tako tesno prislonita drug k drugemu, da sta kakor ena sama pernata žoga. Mnogi ptiči gredo ob slabem vremenu celo podnevi spat, a to po večini v svoje gnezdo. Tako delajo vrabci. V moji vasi imamo vrabca, ki hodi že štiri leta vsak večer na isto mesto spat, in sicer pod neko cestno svetilko v polno svetlobo, obrnjen s telesom proti severu in z glavo, skrito pod perutjo.»

Listnica uredništva

Laško. Delovne razmere v Nemčiji so zdaj obupne. Kdor ima kake prihranke in dobiva podporo, seveda še ne strada, toda dolgo se tako ne da živeti. Vašega dopisa, žal, ne moremo objaviti, ker ne drži povsem.

ZA SMEH IN KRATEK ČAS

Mož pa mora biti.

Vdova hčeri: «To ti povem, Anča, mož mora priti k hiši. Če se ti nočeš omožiti, se bom pa jaz. Brez moža biti je žalostno!»

Iz otroških ust.

Zofka: «Mamica, ali si res postala gledališka igralka?»

Mamica: «Ne. Kdo ti je pa to natvezel?»

Zofka: «Očka je danes rekel sobarici, da bi nastala prava zaloigra, ako bi ju ti zalotila skupaj.»

Zlatnino in srebrnino

prodaja poceni in dobro svetovnoznana trrdka

H. SUTTNER
LJUBLJANA 5

Prešernova ulica št. 4.

Zadnje novosti prstanov, verižic, zapestnic, narpsnih igel (brož) itd.

Predelavanje zlatih stvari; izdelovanje tudi po želji.

Tvrdba razpošilja blago na vse kraje Evrope, Amerike, Afrike, Azije in Avstralije.

Zahtevajte veliki ilustrovani cenik, ki ga Vam pošlje zastoj in poštne prosto

H. SUTTNER v LJUBLJANI 5

Lastna protokolinarna tovarna ur v Švici.

Obžalovanje.

Sodnik: «Klobuštar, torej obžalujete, ker ste gospe Zemlji dali eno zaušnico?»
 Obtoženec: «Zelo obžalujem, toda kaj pomaga. Ko sem hotel ženski primazati še eno, so me že držali...»

Tako pa že gre.

Gost natakarju: «Pepi, kako vendar morete izhajati s 50 dinarji tedenske plače?»

Natakar: «Če bi ne bilo dnevne napitnine in če bi se včasih ne zmotil v računih, potem bi bilo res hudo...»

Najnovije dvokolo z motorčkom 1 1/2 K. S., dvokolesa, šivalni stroji, otroški vozički, vozički za igrati in posamezni deli najceneje. Ceniki franko.

«TRIBUNA» F. B. L., tovarna dvokoles in otroških vozičkov Ljubljana, Karlovška cesta št. 4.

Kajenje je strup.

Vsakdo se lahko igraje odvadi zdravju škodljivega kajenja z našimi «Ex-tabletami». Po 14 dneh je prenehal kaditi najstrastnejši kadilec, ako je porabljal naše tablete, ki so popolnoma neškodljive. I ovoj stane 30 Din in poština. Popolna kura 5 zavojev 145 Din (10 zavojev 200 Din). Pišite še danes ponj!

Proti pijančevanju je Trezocinol

edino zanesljivo delujoče, absolutno neškodljivo sredstvo. Zavoji po 45 in 75 Din. Popolna kura 200 Din.

Naslov za naročila obeh preparatov: Aurora, Sekt. 59, Novi Sad, željeznička ulica br. 58. 86

Glasbila za vse!

- Violine od Din 89—
 - Gitare od Din 199—
 - Trompete od Din 490—
 - Harmonike od Din 85—
- Kromatične in klavirske harmonike, jazz-instrumenti.

Zahtevajte veliki brezplačni

CENIK

največje in najcenejše odpr. trdke glasbil Jugoslavije

MEINEL & HEROLD

tovarne glasbil in harmonik

prod. podr. MARIBOR št. 104.

Brezplačen pouk v sviranju. Navodila v ceniku.

Birmanska darila

kupite poceni in dobro pri

H. Suttner

Ljubljana 5

Prešernova ulica št. 4.

Trdka razpošilja blago na vse kraje Evrope, Amerike, Afrike, Azije in Avstralije.

Lastna protokolirana tovarna ur v Švici.

Ure v vseh cenah od 44 Din navzgor.

Št. 120. Kovinasta ura (anker) 44 Din, s sekundnim kazalcem 78 Din.

Št. 121. Ista z Radiumom 58 Din, s sekundnim kazalcem 94 Din.

Št. 125. Budilna ura, 16 cm visoka, 49 Din, z Radiumom 76 Din.

Zahtevajte veliki ilustrovani cenik, ki ga Vam pošlje zastonj in poštine prosto

H. SUTTNER v LJUBLJANI 5

MALI OGLASI

Vsaka beseda 50 par. Najmanjši znesek 7 Din. Zenitni oglas, dopisovanja in trgovski oglas vsaka beseda 1 Din. Za pošiljanje ponudb in dajanje naslovov še posebej 2 Din. Znesek je priložiti naročilu.

Oglasni oddelek «DOMOVINE», Ljubljana, Prešernova ulica št. 4.

Telefon št. 3492.

Šoferska šola Gojko Pipenbacher,
 Ljubljana, Gosposvetska cesta št. 12, Zahtevajte informacije! 256

Smrekovo lubje (čreslo)
 kupuje stalno Franc Čebular, usnar na Igu pri Ljubljani. 238

150 do 300 dinarjev na dan
 zaslužijo oni, ki imajo mnogo poznanstva. Za odgovor znamko! Kosmos, Ljubljana, poštni predal št. 507. 229

200 Okrajne zastopnike
 za vse sreze sprejemamo; sposobne tudi proti fiksni plači. Pripravno za upokojene orožnike, učitelje itd. Pismene ponudbe sprejema: «Union», zavarovalna družba v Ljubljani, Miklošičeva cesta 7/III.

Preklic.
 Obžalujem in preklicujem žaljive besede, katere sem rekel Čeferinu Gašperju letos na pustno nedeljo v Strojčeviči gostilni v Zalem Logu, ter se mu zahvaljujem, da je odstopil od tožbe. 239
 Kopač Jernej.

Prva jugoslovanska razpošiljalna

svetovnoznanih srebrojeklenih **KOS**

z znamkami: «Narodna kosa», «Magneta» in «Dvojni orol z mečem».

Z garancijo jih razpošilja na vse kraje po najnižjih dnevnik cenah v vseh dolžinah

V. PILIH V ZALCU, dravska banovina.

Kose so ročno delo iz najfinejšega jekla, lahke, na las tanko izdelane, najlepše izvedene in v vseh legah uporabne.

Za vsako «Narodno koso» in «Magneto» se jamči.

Ako katera kosa ne reže in se jo vrne franko, se po trikratnem klepanju zamenja z novo. Velika izbira in zaloga srpov, klepajev, kosirjev in vodirjev, lesenih in kositnih. Brusilni kameni, pristni bergomaški, francoski, tirolski, rogaški, naravni turški, in Karborundum. **Zahtevajte ceniki!**

Nekoč pa Zlatko je razjezilo: sosedino uzrla je perilo — zakrpano, zamazano, zaprano... »Soseđa ljuba, mar še ni vami znano, kako perilo belo se varaše in kje se milo Zlatorog kupuje?« — Soseđa jo poslušala je vneta — odslej po njenem se ravna nasveta...
 Oj, zlata Zlatka — glas gre okrog: nad vse je terpeniško milo Zlatorog!
 (Nadaljevanje sledi.)

Zlatorog

99.-

Vrsta 3337-12

Platneni polčevlji za gospode iz čvrstega sivega platna, lahki, zračni in udobni. Za dom in za ulico.

49.-

Vrsta 4238-37

Lahki in jako udobni platneni sivi čevlji s trpežnim gumaštim podplatom, moški in ženski, Din 49'—.

249.-

Vrsta 6627-08

Eleganten in udoben čevlji za odličnega sportista na terenu, tudi oni na tribunah ne morejo biti brez čevlja te oblike.

Za letoviščarje.

Vse leto čakate in se veselite dopusta. Delate proračun, kako boste najbolje ukoristili dopust. Razmišljate o tem, kako boste za malo denarja najbolje in najrazkošneje obuti. Računali smo s temi vašimi zahtevami; zato smo vam pripravili veliko izbiro obutve za vsako priliko.

Priskrbeli smo vam čevlje za izprehode, izlete, tenis, družbo, promenado, potovanje itd. Obiščite našo najbližjo prodajalno, kjer vam bo naš poslovodja najbolje svetoval, katero vrsto obutve si izberite.

Ne pozabite kupiti pri nas lufa-vložka za obutev, ki je neprecenljive koristi za poletje. Proizvajamo ga iz japonskega lufa. Zadnji dve leti se je lufa-vložek tako priljubil, da ga predelujemo od skupnega svetovnega pridelka šest milijonov tretjino, t. j. dva milijona kosov. Če ga denemo v čevlje, omogočuje pravilno cirkulacijo zraka in varuje noge potenja tudi ob najtoplejših poletnih dneh.

Rata

99.-

Vrsta 1137-03

Poletni polčevlji iz belega ali sivoga platna; so jako lahki in udobni. Sivi za dnevno potrebo, beli za izprehode.

169.-

Vrsta 1937-22

Vsi, ki ste izpostavljeni štrapanu, potrebujete poletni lažji čevlji. Evo jih s trpežnim podplatom za neverjetno nizko ceno.

249.-

Vrsta 9637-21

Ta udobni, preprosti čevlji ima stalen krog odjemalcev. Izdelujemo ga iz laka, črnega in rjavega boksja za isto ceno.

Kri postane ponovno zdrava

po čiščenju s specialnim ekstraktom (kot je «Kalefluid» D. Kaleničenka) od življenskih žlez mladih živali. «Kalefluid» je močno naravno sredstvo ter nasičava organizem z življenjskega tvornimi vitamini, ki čistijo kri, odstranjajo iz nje otrovne elemente, jačijo živčni sistem, moč in apetit in odpravljajo torej same vzroke bolezni. Bolnik se počuti po enotedenskem zdravljenju močnejšega, po treh tednih občuti veliko izboljšanje, po dovršenem polnem tečaju pa se mu vrne zdravljen in moč, tako da uživa prejšnji bolnik vse radosti mladega in zdravega človeka.

Brezplačno razpošiljamo brošuro «Preporodjaj». Obrniti se je treba na naslov: Beograd, Kralja Milana 15, biro «Kurir», Miloš Marković.

«Kalefluid» se dobiva v vseh lekarnah in drogerijah. Prodajati se je začel tudi v manjših steklenicah po 60 Din. 178

Strešno opeko in strešnike

vseh vrst za pokrivanje hiš iz znanih tovarn: Meszaroš i drugovi, parne crepane v Veliki Kikindi, dobavlja franko vsaka postaja po konkurenčnih cenah samo generalno zastopstvo za dravsko banovino, to je

Mat. Vindiš, Pragersko in Varaždin

POPOLNA RAZPRODAJA

Zaradi popolne opustitve
manufakturne trgovine na debelo

začnem v soboto dne 20. junija z detailno razprodajo celotne zaloge vsakovrstnega manufakturnega blaga po en gros cenah. Blago se bo razprodajalo — dokler bo trajala zaloga — ob ponedeljkih, sredah in četrtnih med navadnimi poslovnimi urami in ob sobotah dopoldne.

Kdor želi pri nakupu prihraniti, naj ne zamudi izredne prilike.

Jos. Ravnikar

manufakturna veletrgovina

Ljubljana

Miklošičeva cesta št. 7, I. nadstropje (blizu hotela „Uniona“).

OBLASTVENO DOVOLJENA

MANUFAKTURE!

Otroški vozički

PEUGEOT in iz več najznamenitejših francoskih, nemških in avstrijskih tovarn. Vedno bogata zaloga, ki si jo pred nakupom izvolite ogledati. Prodajamo tudi na ugodne obroke.

Vse dele za kolesa kupite po najugodnejših cenah pri nas.

Yes pribor za motorna kolesa vedno v zalogi.

Zastopništvo Dunlop-gume za avto in moto.

„JUGU“, d. z o. z., Maribor, Tattenbachova ulica št. 14 (nasproti Narodnemu domu)

KOLESA

Šivalni stroji